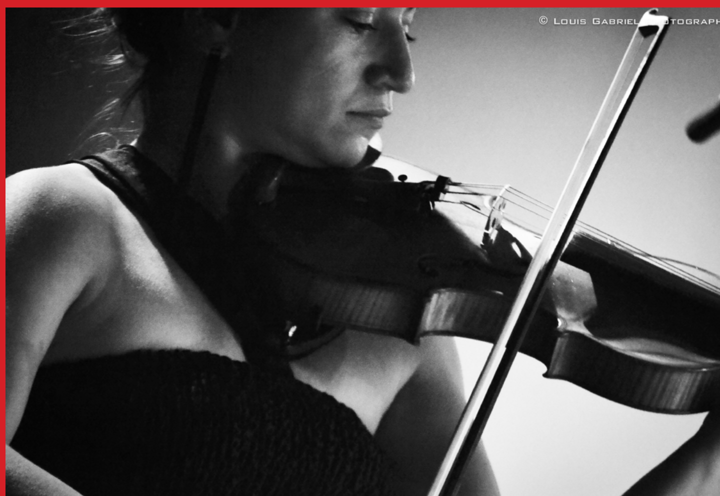
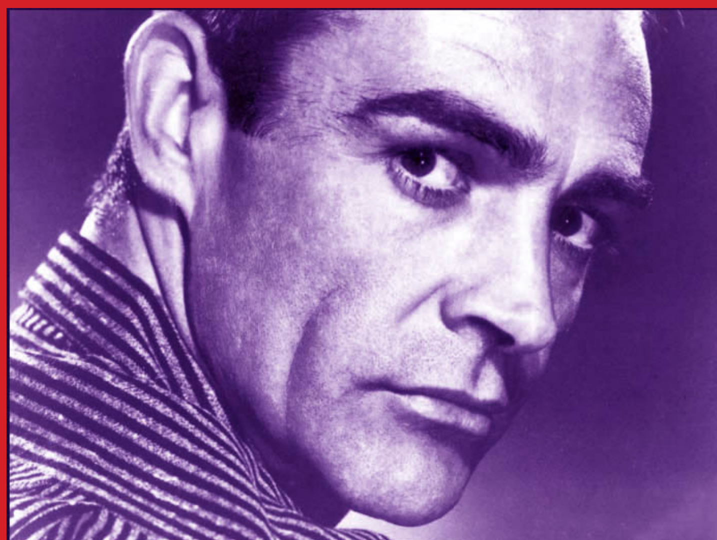

Οργονομία, Τέχνη και Λογοτεχνία

Χρήστος Μουσουλιώτης

*Οργονομία, Τέχνη και Λογοτεχνία**

Χρήστος Μουσουλιώτης

Αφιερώνεται στους καλλιτέχνες εκείνους που αντιλαμβάνονται τα βάθη τού κόσμου τούτου και τα δικά τους.

(Το κεφάλαιο "Οργονομία, Τέχνη και Λογοτεχνία" προέρχεται από το υπό επεξεργασία βιβλίο:*

«Γιατί φοβήθηκαν και φοβούνται τον Βίλχελμ Ράιχ;»)

Στο επάνω μέρος τού εξωφύλλου η βιολονίστα Γκρέτα Παπά.
Στο κάτω μέρος ο ηθοποιός Σον Κόνερι.
Στο οπισθόφυλλο η πιανίστα Jessica Williams.

Η διόρθωση τού κειμένου έγινε από την **Νανά Χατζή**

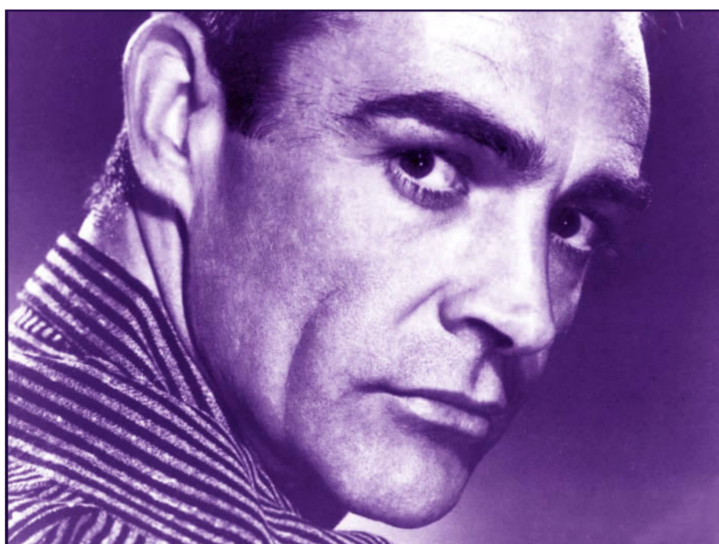
akodikas@otenet.gr
http://yperthesi.wordpress.com

* * *

http://wifisos.wordpress.com
http»/light1and2life.wordpress.com
https://www.facebook.com/MOUSOULIOTIS
https://www.facebook.com/groups/63129685022512

Θαυμάσιο το έργο τού Ράιχ για Νίκολσον, Κόνερι, Νιούμαν, Λένον, Ντίλαν, Εμπειρίκο και αμέτρητους άλλους

Το ιερό τέρας τού κινηματογράφου, ο Τζακ Νίκολσον, θεωρεί τον Ράιχ ως έναν εκ των μεγαλύτερων επιστημόνων τού 20ού αιώνα, ο Σον Κόνερι έκανε ψυχιατρική οργονοθεραπεία και εντυπωσιασμένος από τις ανακαλύψεις τού Ράιχ χρησιμοποιούσε συσσωρευτή οργόνης.

Ο κινηματογραφικός πράκτορας 007 Σον Κόνερι. Χρησιμοποιούσε συσσωρευτή οργόνης και έκανε ψυχιατρική οργονοθεραπεία.

Ο Πολ Νιούμαν, ο ηθοποιός με τα ωραιότερα μάτια στο Χόλιγουντ, έκανε ψυχιατρική οργονοθεραπεία και συμμετείχε σε σεμινάρια οργονομίας. Η Κέιτ Μπους έγραψε και τραγούδησε το «Cloudbusting»,[1] το οποίο θεωρείται αριστούργημα.

Ένας από τους σημαντικότερους, αν όχι ο σημαντικότρος τραγουδιστής των ΗΠΑ, ο Μπομπ Ντίλαν, εκτιμούσε το έργο τού Ράιχ,[2][3] ενώ ο Τζον Λένον των Μπιτλς μελέτησε τα βιβλία τού Ράιχ για να ξεκαθαρίσει τα σκοτάδια τής ζωής του.[4]

Ο ποιητής, πεζογράφος και ψυχαναλυτής. Ανδρέας Εμπειρίκος θεωρούσε τον Ράιχ «ως έναν από τους 10 πλέον επιφανείς ανθρώπους τού κόσμου».[5]

Ο ίδιος ο Ράιχ θεωρούσε ότι η τέχνη είναι βαθυβιολογική επικοινωνία. Πίστευε ότι η επικοινωνία με λέξεις είναι επιφανειακή και τις περισσότερες φορές έκφραση τής θωράκισης επειδή η γλωσσική έκφραση λειτουργεί συνήθως ως αμυντική λειτουργία. Αναλύοντας αυτό το ζήτημα έγραψε ότι: «...*Η νοητική δραστηριότητα μπορεί να δομηθεί και να κατευθυνθεί με τέτοιο τρόπο μοιάζοντας με περίπλοκο μηχανισμό που αποσκοπεί ακριβώς στο να αποφευχθεί ή γνώση, δηλαδή εμφανίζεται ως δραστηριότητα που απομακρύνει από την πραγματικότητα*».[6]

Ο μεγάλος συνωμότης και διπλωμάτης Ταλεϊράνδος, ο οποίος απέκτησε τεράστια

---

(1) http://www.digitalspy.com/music/feature/a560358/whats-your-favorite-kate-bush-song.html

(2) "The History and Development of Body-Psychotherapy: The American Legacy of Wilhelm Reich", by COURTENAY YOUNG (σελ. 15) - http://www.courtenay-young.co.uk/courtenay/articles/History_of_B-P_article_2.pdf

(3) «Joey", by Bob Dylan - http://www.lyrics.net//lyric/845771

(4) "The Cynical Idealist: A Spiritual Biography of John Lennon", by Gary Tillery, Quest Books, 2009, (on page 34).

(5) Σ.τ.Χ.Μ.: Αναφέρεται από τον συγγραφέα Νάνο Βαλαωρίτη στο άρθρο του «Αντικρίζοντας κατάματα την πραγματικότητα» στο αφιέρωμα «Βίλχελμ Ράιχ - το δικαίωμα στη σεξουαλική ελευθερία». Δημοσιεύθηκε στο ένθετο περιοδικό «Βιβλιοθήκη» τής «Ελευθεροτυπίας», στις 25.1.2008, Νο 487.

(6) "Η ανάλυση τού χαρακτήρα" Βίλχελμ Ράιχ, Εκδόσεις Καστανιώτη, 1980, 3ος τόμος (σελ. 38).

εμπειρία στις αυλές των Λουδοβίκων, αλλά και κατά τη Γαλλική Επανάσταση και ως σύμβουλος τού Ναπολέοντα, πίστευε ότι οι άνθρωποι ανακάλυψαν τις λέξεις για να κρύβουν τις σκέψεις τους.

Ο Ράιχ επιβεβαίωσε τον Γάλλο διπλωμάτη, δηλώνοντας ότι η λεκτική επικοινωνία *«κρύβει την εκφραστική γλώσσα τού βιολογικού πυρήνα»* και ότι *«σε πολλές περιπτώσεις η λειτουργία τού λόγου έχει εκφυλιστεί σε τέτοιο βαθμό ώστε οι λέξεις δεν εκφράζουν τίποτα. Αντιπροσωπεύουν μόνο μια συνεχή, κούφια δραστηριότητα τού μυϊκού συστήματος τού λαιμού και των φωνητικών οργάνων».*

Δεν γνωρίζουμε εάν ο Ράιχ γνώριζε την κολοσσιαία και πρωτοποριακή μελέτη τού Αυστρο-ουγγαρέζου Fritz Mauthner[(7)] ήδη από το 1902 σχετικά με το ψεύδος τής γλωσσικής επικοινωνίας, ο οποίος τη θεωρούσε ένα είδος πνευματικής συσκότισης και λεκτικού φετιχισμού αποδίδοντάς της με την πρόταση: *η καλύτερη κριτική για τη γλώσσα είναι το γέλιο και η σιωπή.* Γνωρίζουμε ωστόσο ότι πίστευε πως η τέχνη είναι η αυθεντική έκφραση τού ανθρώπινου πυρήνα και γι΄ αυτό είχε φτάσει στο συμπέρασμα ότι η τέχνη είναι *Η Παγκόσμια Γλώσσα*. Η επικοινωνία με λέξεις είναι σχεδόν πάντοτε έκφραση τής θωράκισης, έλεγε.

«Η μουσική αν και δεν έχει λέξεις - τονίζει ο Ράιχ - *εκφράζει τις εσωτερικές κινήσεις τού ζωντανού οργανισμού. Ακούγοντας μουσική αναπολείς την "αίσθηση" κάποιας "εσωτερικής συγκινησιακής κατάστασης». «...Αναμφίβολα ο καλλιτέχνης μάς μιλά με τη μορφή εξωλεκτικών εκφραστικών κινήσεων από τα βάθη τής λειτουργίας τής ζωής. Είναι ανίκανος να πει με λέξεις, όπως κι εμείς, αυτό που εκφράζει στη μουσική ή τη ζωγραφική του. Σίγουρα έχει μεγάλες αντιρρήσεις για κάθε προσπάθεια να μεταφράσει τη γλώσσα τής έκφρασης τής τέχνης του σε γλώσσα λεκτική». «...Με αυτό επιβεβαιώνει την οργονοβιοφυσική άποψη ότι ζωντανός οργανισμός κατέχει τη δική του γλώσσα, πριν, πέρα και ανεξάρτητα από κάθε λεκτική επικοινωνία».*[(8)]

Ένας από τους κορυφαίους συνεχιστές τού έργου τού Ράιχ, ο ψυχίατρος οργονομιστής Τσαρλς Κόνια (Charles Konia) ήταν ταλαντούχος βιολονίστας την εποχή που άρχισε να πληροφορείται τις ανακαλύψεις τού Ράιχ. Εκείνη την εποχή συναντούσε προβλήματα στην απόδοσή του.

Η πορεία του στο χώρο τής μουσικής επιβεβαίωσε τον Ράιχ αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα το πρόβλημα τής απόδοσής του.

Προσπαθώντας να γίνει τέλειος χειριστής τού βιολιού έβλεπε πως έχανε κάτι, παρά το γεγονός ότι είχε τον καλύτερο δάσκαλο και διέθετε εξαιρετική τεχνική. Υπήρχε κάπου ένας άγνωστος και πανίσχυρος παράγοντας που προκαλούσε αρνητική επίδραση στο παίξιμό του.

Ο Κόνια παρατήρησε ότι «...*και άλλοι σπουδαστές βιολιού είχαν την έλλειψη αυτού τού πανίσχυρου παράγοντα κι έτσι το παίξιμό τους είχε ελλείψεις παρά το γεγονός ότι διδάσκο-*

---

(7) «Beitraze zu einer Kritik der Spache, Fritz Mauthner. - http://en.wikipedia.org/wiki/Fritz_Mauthner

(8) Σ.τ.Χ.Μ.: Ο Ράιχ θεωρούσε ότι ο οργονομικός λειτουργισμός είναι η βασική γλώσσα τής ζωής. Με τη διατύπωση οργονομετρικών εξισώσεων, έδωσε σε κάθε σκεπτόμενο ον το εργαλείο για να κατανοήσει τον φυσικό κόσμο υπό το φως τής λειτουργικής ενότητας τής φύσης. Ο Ράιχ με τη βοήθεια οργονομετρικών εξισώσεων έλυσε το αίνιγμα τής βαρύτητας και αντιβαρύτητας. Δυστυχώς, το βιβλίο με τίτλο "Creation", που ολοκλήρωσε κατά τη διάρκεια τής φυλάκισής του χάθηκε μυστηριωδώς μετά το θάνατο ή τη δολοφονία του στη φυλακή λίγες ημέρες πριν αποφυλακιστεί.

νταν από τον ίδιο έξοχο δάσκαλο».

Αναφερόμενος σε αυτό που εμπόδιζε την πλήρη καλλιτεχνική έκφραση διευκρινίζει ότι «*...υπήρχε κάτι που λειτουργούσε σε κάθε άτομο. Κάτι ξεχωριστό για τον καθένα μας, που εμπόδιζε να εκφραστούμε ολοκληρωτικά με την τέχνη μας. Ένας βιολονίστας για παράδειγμα εμφάνιζε απουσία συναισθηματικής έκφρασης, ένας άλλος χρησιμοποιούσε υπερβολικά την τεχνική τού παλλόμενου ήχου, το βιμπράτο*[9] *με τρόπο που εμπόδιζε τη μουσική ροή. Αυτά τα γνωρίσματα παρέμεναν διαχρονικά στον καθένα μας».*

Το πρόβλημα ελλιπούς έκφρασης παρέμενε έως ότου «*...ανέπτυξα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον για τα γραπτά τού Φρόιντ αλλά διαπίστωσα ότι οι ιδέες του ήταν άσχετες με το πρόβλημά μου. Τότε με βοήθησε η τύχη καθώς άρχισα να διαβάζω την «Ανάλυση τού χαρακτήρα» τού Ράιχ. Ο άγνωστος παράγοντας αποκαλύφθηκε αμέσως».*

Ο Τσαρλς Κόνια διευκρινίζει ότι αντιλήφθηκε αμέσως πως «*...το ζήτημα αφορά την ενέργεια στο στήθος η οποία εμποδίζεται από τη θωράκιση. Έτσι η ιδέα τής ενέργειας και τής θωράκισης έγιναν για μένα φυσική πραγματικότητα. Αντιλήφθηκα ότι η ύπαρξη τής θωράκισης, η συγκινησιακή ενέργεια από το στήθος η οποία συμμετέχει στην εξωτερίκευση (προς τον κόσμο), ειδικά η νοσταλγία, δεν μπορεί να κινηθεί ελεύθερα διά μέσου των μπράτσων και των χεριών και να εκφραστεί με μουσικό τρόπο.*

Αυτός ήταν ο περιορισμός που εμφάνιζα στην εκτέλεση μουσικών κομματιών. Αν και η τεχνική αρτιότητα είναι προϋπόθεση για ένα καλό παίξιμο, παρατηρούσα ότι μειονεκτούσα όσο υπήρχε θωράκιση στο τμήμα τού θώρακα, επειδή η τεχνική τελειότητα δεν αρκεί από μόνη της για την πλήρη έκφραση των συγκινήσεων τής μουσικής.

Με αυτές τις ιδέες στο μυαλό μου ξεκίνησα θεραπεία με έναν ψυχίατρο οργονομιστή. Καθώς η θωράκισή μου μειωνόταν με τη θεραπεία, βελτιωνόταν εξαιρετικά το παίξιμό μου.

Ωστόσο, εντυπωσιάστηκα τόσο πολύ από την ιατρική οργονομία ώστε χάθηκε το ενδιαφέρον μου για να συνεχίσω την καριέρα μου στη μουσική και αποφάσισα να γίνω γιατρός για να μπορέσω να σπουδάσω την επιστήμη τής ιατρικής οργονομίας».[10]

Ένας άλλος καλλιτέχνης ο οποίος αν και δεν γνωρίζει την ανακάλυψη τού Ράιχ για τη μυϊκή θωράκιση, δείχνει να έχει άμεση επαφή με τη μυϊκή θωράκισή του και με τον τρόπο που αυτή επιδρά στο παίξιμό του. Πρόκειται για τον βιολοντσελίστα Yo-Yo Ma,[11] ο οποίος «*...είναι ενήμερος για τις επιδράσεις που υπάρχουν στην ποιότητα τού παιξίματος κάθε οργάνου εξαιτίας τής μυϊκής έντασης. Σε συνέντευξή του στις 29 Ιουνίου τού 2010 στην εφημερίδα «The Wall Street Journal» είπε: "Με κάθε χρόνο που περνά καθώς παίζεις θέλεις να χαλαρώνεις έναν ή περισσότερους μυώνες. Γιατί; Επειδή όσο περισσότερο βρίσκεσαι σε ένταση τόσο λιγότερο μπορείς να ακούς"».*[12]

Ο ίδιος ο Ράιχ πίστευε ότι η περιοχή τού θώρακα παίζει σημαντικό ρόλο τόσο στην εκτέλεση ενός έργου όσο και στην ακοή. Όπως διευκρινίζει: «*...Η "αδεξιότητα" στα χέρια και πιθανώς ένας μέρος από την έλλειψη μουσικού αυτιού οφείλεται επίσης στη θωράκιση τού στήθους».*

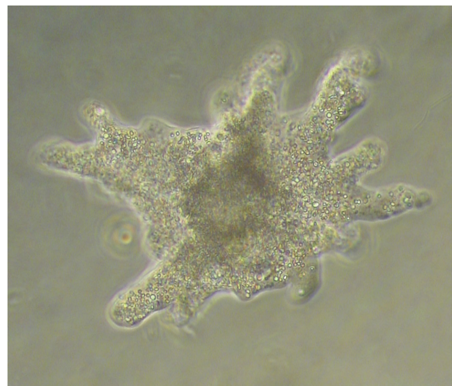

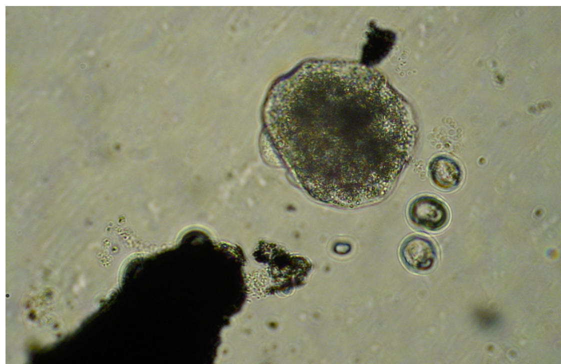
(9) Σ.τ.Χ.Μ.: Δημιουργείται με την τρεμουλιαστή πίεση των δακτύλων τού αριστερού χεριού πάνω στις χορδές σε μια προσπάθεια μίμησης τής ανθρώπινης φωνής.

(10) "The Emotional Plague - The Root of Human Evil", by Charles Konia, M.D. A.C.O. Press 2008, (on pageς 21, 22)

(11) http://www.yo-yoma.com/yo-yo-ma-biography

(12) http://charleskonia.com/armor-interferes-with-musical-expression/

Η αμοιβάδα (αριστερά) σε κατάσταση διαστολής, «προς τον κόσμο». Η αμοιβάδα (δεξιά) σε κατάσταση συστολής «προς τον εαυτό», εξαιτίας ενός απειλητικού (εργαστηριακού) αντικειμένου που διακρίνεται κάτω αριστερά.

«...Οι περισσότερες συγκινησιακές κινήσεις των χεριών και των μπράτσων προέρχονται από τις πλασματικές συγκινήσεις που εδράζονται στο στήθος. Με βάση τη βιοφυσική οπτική τα άκρα είναι προεκτάσεις τού τμήματος τού θώρακα.

Στον καλλιτέχνη που μπορεί να αναπτύξει ελεύθερα τη νοσταλγία του, οι συγκινήσεις τού στήθους επεκτείνονται με άμεσο τρόπο, με ταυτόσημες εκφράσεις και συγκινήσεις στα μπράτσα και τα χέρια. Αυτό συμβαίνει με τον βιολονίστα, τον πιανίστα καθώς και τον ζωγράφο. Στον χορευτή οι κύριες εκφραστικές κινήσεις προέρχονται από ολόκληρο τον οργανισμό».

Για τον Ράιχ η εκφραστική ικανότητα στην κίνηση είναι έμφυτο γνώρισμα τού πρωτοπλάσματος και μια κατάσταση που διαχωρίζει τα έμβια όντα από την άβια ύλη.

Η κυριολεκτική ερμηνεία τής εκφραστικής κίνησης είναι *«βγαίνω έξω από κάτι»* και γι΄ αυτό «*κινούμαι*». Κίνηση σημαίνει η εναλλασσόμενη διαστολή και συστολή τού πρωτοπλάσματος.

Ως παράδειγμα αναφέρεται στον απλούστερο μονοκύτταρο οργανισμό, την αμοιβάδα, η οποία διαστέλλεται μέσω τού πρωτοπλάσματος, ανοίγοντας τα ψευδοπόδιά της *«προς τον κόσμο»*.

Η αμοιβάδα σε κάθε κίνδυνο συστέλλεται. Εάν η απειλή δεν την αφήσει να διασταλεί τότε η συστολή γίνεται μόνιμη (δηλαδή μετατρέπεται σε θωράκιση). Παρατηρούμε ότι ακόμα και στην περίπτωση που εκλείψει η απειλή, η αμοιβάδα δεν μπορεί άμεσα να διασταλεί και ορισμένες φορές δεν μπορεί να διασταλεί καθόλου, δηλαδή να απαλλαγεί από τη στιγμιαία θωράκιση η οποία μετατρέπεται σε μόνιμη. Τότε απλώς πεθαίνει, ένα φαινόμενο που αντιστοιχεί στη βιοπάθεια τής καρκινωματικής συρρίκνωσης των ανθρώπων, μια βαθυβιολογική απόσυρση, παραίτηση από τη ζωή και μόνιμη σωματική συστολή με το μέγιστο σημείο συστολής το σημείο όπου εμφανίζεται ο όγκος.

Ο Ράιχ εξηγεί ότι, στην κυριολεξία, η λέξη *«συγκίνηση»* σημαίνει *«κίνηση προς τα έξω»*, όπως ακριβώς κάνουν τα ψευδοπόδια τής αμοιβάδας. Ταυτόχρονα, η συγκίνηση είναι *«εκφραστική κίνηση»*.

Αυτή η εκφραστική κίνηση συνδέεται άμεσα με τη συγκινησιακή έκφραση. «...*Η φυσιολογική διαδικασία τής πλασματικής συγκίνησης ή εκφραστικής κίνησης* (δηλώνει ο Ράιχ) *είναι αδιαχώριστα ενωμένη με νόημα άμεσα κατανοητό που συνήθως ονομάζουμε “συγκινησιακή έκφραση”. Γι΄ αυτό η κίνηση τού πρωτοπλάσματος εκφράζει συγκίνηση και η συγκίνηση ή η έκφραση ενός οργανισμού έχει ενσωματωμένη την κίνηση».*

Σε αυτό το σημείο υποστηρίζει ότι δεν ασχολείται με λογοπαίγνια: «...*Δεν παίζουμε με τις λέξεις. Η γλώσσα πηγάζει σαφώς από την αντίληψη των εσωτερικών κινήσεων και των αισθήσεων των οργάνων και οι λέξεις που περιγράφουν τις συγκινησιακές καταστάσεις είναι άμεση αντανάκλαση των αντίστοιχων εκφραστικών κινήσεων τού ζωντανού οργανισμού.*

Ένα από τα 120 υδατογραφήματα τού Ουίλιαμ Μπλέικ. Αφορούσαν τη «Θεία κωμωδία» τού Δάντη, ένα έργο που δεν ολοκλήρωσε επειδή τον πρόλαβε ο θάνατος το 1827.

Αν και η γλώσσα πράγματι αντανακλά άμεσα τις πλασματικές συγκινησιακές καταστάσεις, δεν είναι ικανή από μόνη της να φτάσει σε αυτή την κατάσταση. Ο λόγος είναι ότι η απαρχή τής λειτουργίας τού ζωντανού οργανισμού και βρίσκεται βαθύτερα και πέρα από την ομιλία. Πέρα και πάνω από αυτό ο ζωντανός οργανισμός έχει δικούς του τρόπους εκφραστικής κίνησης, που δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτοί με λέξεις».[13]

Ο Λέικοφ (George Lakoff), (μαθητής τού Τσόμσκι,[14]) ο οποίος βασανίστηκε και βασανίζεται ακόμα και σήμερα για την απαρχή δημιουργίας τής γλωσσικής επικοινωνίας, καθηγητής γνωσιολογικών επιστημών και φιλόσοφος, επιβεβαιώνει τον Ράιχ αποδεχόμενος την έννοια τής σωματικής και χαρακτηρολογικής θωράκισης χωρίς καν να τη γνωρίζει.

Δεν είμαστε άτομα με ανεξάρτητη σκέψη σημειώνει, επειδή «...*οι εγκέφαλοί μας παίρνουν μηνύματα από το σώμα μας. Ο τρόπος που είναι φτιαγμένα τα σώματά μας και ο τρόπος που λειτουργούν στον κόσμο, δομούν αυτές τις ίδιες τις ιδέες που χρησιμοποιούμε στη σκέψη μας. Δεν μπορούμε να σκεφτούμε οτιδήποτε, παρά μόνο αυτό που επιτρέπει το εμβαπτισμένο στο σώμα, μυαλό μας».*[15]

Πειράματα στο χώρο τής νευροφυσιολογίας έχουν αποδείξει ότι αντιδρούμε σε κάποιο μήνυμα ένα δευτερόλεπτο πριν το σκεφτούμε, γεγονός που θέτει επαναστατικά ερωτήματα για το ζήτημα τής ελεύθερης βούλησης και ταυτόχρονα αποδεικνύει ότι οι λέξεις «ωθούνται» να μπουν στη σειρά και να γίνουν λόγος από έναν μυστήριο (προς το παρόν) παράγοντα που κινείται εντός τής ύπαρξής μας.[16]

Είναι γεγονός ότι η γλώσσα σχετίζεται άμεσα με τον εγκέφαλο, αλλά και με τις συγκινήσεις και ότι είναι ταυτόχρονα ένα εργαλείο που προήλθε από τις κοινωνικές σχέσεις, τον καταμερισμό τής συνεργασίας τής πρωτόγονης ορδής, την ανάγκη καλύτερης άμυνας, τις ανάγκες επιβίωσης και άμεσης παραγωγής, τις γενικότερες οικονομικές λειτουργίες

(13) "Η ανάλυση τού χαρακτήρα", Βίλχελμ Ράιχ. Εκδόσεις Καστανιώτη, 1980, 3ο τόμος (σελ. 108).

(14) George Lakoff - http://en.wikipedia.org/wiki/George_Lakoff

(15) «Philosophy In The Flesh» A Talk With George Lakoff - http://edge.org/3rd_culture/lakoff/lakoff_p1.html

(16) Benjamin Libet - http://en.wikipedia.org/wiki/Benjamin_Libet

και τις κοινωνικές σχέσεις.

Ωστόσο, είναι επίσης γεγονός, ότι η γλώσσα είναι λειτουργικό εποικοδόμημα των νευρώνων και τού αυτόνομου κεντρικού νευρικού συστήματος χάρη στο οποίο (όπως ισχυρίζεται η κοινωνιοβολία), η βιολογική οργάνωσή μας έχει ενσωματώσει κανόνες επιβίωσης, αναπαραγωγής και επικοινωνίας. Με τη σειρά τους αυτοί οι κανόνες (όπως ισχυρίζεται η οργονομία) μεταβλήθηκαν με την επικράτηση τής πατριαρχίας και «εξελίχθηκαν» σε άκαμπτες λειτουργίες θωράκισης ραμμένες σαν αόρατο ρούχο πάνω στην εύκαμπτη και πλασματική λειτουργία του αυτόνομου νευρικού συστήματος και τού σώματος. Η γλώσσα, ως εποικοδόμημα δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση, άρα δεν εκφράζει άμεσα την πραγματικότητα καθώς αναγκάζεται να «διολισθήσει» (για να εκφραστεί) μέσα από τη θωράκιση.

Σύμφωνα με τον πανεπιστημιακό καθηγητή Γιώργο Μπαμπινιώτη το ρήμα είναι η βάση τής επικοινωνίας. Αυτό φέρει την **ενέργεια** του γίγνεσθαι και του πράττειν.(17) Ωστόσο ο κ. Μπαμπινιώτης μάλλον αγνοεί ότι η ενέργεια τού ρήματος που εκφέρεται από θωρακισμένους ανθρώπους δεν προέρχεται από τον πυρήνα τους, αλλά κυρίως από το κοινωνικό προσωπείο και αρκετές φορές από το διεστραμμένο και άρρωστο δευτερογενές στρώμα. Το αποτέλεσμα είναι η απόλυτη σύγχυση στην ανθρώπινη επικοινωνία. Γι' αυτό πολλές φορές, όταν λέμε «σε αγαπώ», εννοούμε «σε μισώ», όταν λέμε δικαιοσύνη, εννούμε αδικία, και όταν λέμε αλήθεια, εννοούμε ψέμα.

Ο συγγραφέας, καλλιτέχνης, συνθέτης, αρχιτέκτονας και εφευρέτης Γιάκομπ Μεγιέροβιτς στο σχετικό βιβλίο του για μια από τις κορυφαίες ανακαλύψεις τού Ράιχ, τον «Οργονομικό Λειτουργισμό», επεξέτεινε σημαντικά αυτό τον άγνωστο και πολύ σημαντικό νέο τρόπο σκέψης και ανάλυσης τής ανθρώπινης φύσης και τής ζωής γενικότερα.

Εξετάζοντας το μέγα και ανυπέρβλητο θέμα τής λεκτικής επικοινωνίας, τής τέχνης και τη σχέση της με την οργονομία υποστηρίζει ότι ***«...η καλλιτεχνική δημιουργία είναι στην ουσία μίμηση τής διαδικασίας με την οποία εμφανίζεται η δημιουργία στη φύση»***, με άλλα λόγια αυτό σημαίνει ότι ***«...οι πράξεις στη διάρκεια μιας καλλιτεχνικής δημιουργίας είναι λειτουργικά ταυτόσημες με εκείνες που συμβαίνουν στις φυσικές διαδικασίες τής δημιουργίας»(!)***(18)

Οι θετικές απόψεις σχετικά με την τέχνη από τους γιατρούς οργονομιστές Ράιχ, Μπέικερ, Κόνια, Λόουεν και τον συγγραφέα και αρχιτέκτονα Μεγιέροβιτς, αλλά και πολλούς άλλους ανήκοντες στο χώρο των ανακαλύψεων τού Ράιχ, δείχνουν ότι η επιστήμη τής οργονομίας ερμηνεύει με ριζικά διαφορετικό, σχεδόν επαναστατικό τρόπο την καλλιτεχνική έκφραση συγκριτικά με την ψυχανάλυση, την ψυχιατρική και όλες τις άλλες ανθρωπιστικές επιστήμες, αντιλαμβανόμενη τη δημιουργία ενός έργου τέχνης ως βαθυβιολογική έκφραση τού υγιούς πυρήνα τού ανθρώπου. Ως έκφραση τής ίδιας τής δημιουργίας!

Δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι οι πλέον διάσημοι καλλιτέχνες τού σημερινού πολιτισμού μας είναι χαρακτηρολογικά θωρακισμένοι εκφράζοντας τον εαυτό

---

(17) Γλωσσολογική προσέγγιση τού λόγου - http://www.babiniotis.gr/wmt/webpages/index.php?lid=1&pid=7&catid=A&apprec=28

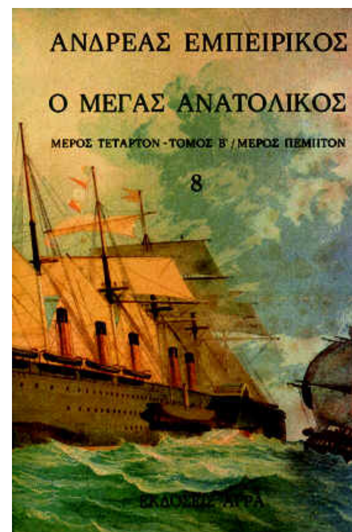
(18) “Before the Begining of Time”, by Jacob Meyerowitz, rRp publishers, Easton.1994

τους πολύ συχνά με άκρως νευρωτικό τρόπο και παρόλα αυτά τα έργα τους ξεσηκώνουν μέσα μας ρίγη συγκινήσεων.

Ο Ράιχ αναφέρθηκε σε «*τρύπες*» τής θωράκισης μέσα από τις οποίες μπορούν να έχουν επαφή με τον βαθύτερο εαυτό τους, με τους άλλους και με έργα τής τέχνης τους.

Σε προσωπικό επίπεδο, δεν έχω συναντήσει ούτε έναν άνθρωπο τής τέχνης που να μην τον αγγίζουν λίγο έως πολύ οι ανακαλύψεις τού Ράιχ και γνωρίζω αρκετούς.

Η πάγια επαφή των ανθρώπων τής τέχνης με την οργόνη, (την ενέργεια, όπως την ονομάζουν όταν ανήκουν στις γνωστές ανατολικές φιλοσοφίες που την έχουν ανακαλύψει μερικώς και συνήθως διαστρεβλωμένα), αποκαλύπτει ότι οι άνθρωποι τής τέχνης έχουν ανοιχτό από ένα μικρό ρυάκι έως ένα μεγάλο ποτάμι για την αντίληψη και επαφή των ατομικών ή κοινωνικών οργονοτικών φαινομένων με τον υγιή πυρήνα τους. Γι' αυτό αντιλαμβάνονται εύκολα και άμεσα την αλήθεια των λεγόμενων τού Ράιχ, επειδή αυτά δεν είναι τίποτα άλλο παρά η μεγάλη αλήθεια και πραγματικότητα των φυσικών νόμων, που κάθε παλλόμενος οργανισμός αναγνωρίζει ως αυθεντική πραγματικότητα.

Από τις ανακαλύψεις τού Ράιχ εμπνεύστηκε ο Ανδρέας Εμπειρίκος το έργο του «Ο Μέγας Ανατολικός».

Η μοναδική Μαρία Κάλλας

Η Μαρία Κάλλας είχε αντιληφθεί, με τη μοναδική και ασύλληπτη ευαισθησία της το ρόλο των συγκινήσεων και τής λειτουργικής σύνδεσής τους με την έκφραση τής τέχνης τους. Ταυτόχρονα δήλωνε κάτι απίστευτο, το οποίο δεν έχει ειπωθεί ή γραφεί τόσο σαφώς, από κανέναν καλλιτέχνη. Αδιαφορώντας για την τεχνική υποστήριζε πως **όταν συμβαίνει να «φαλτσάρει» αυτός που το κάνει είναι ο χαρακτήρας της και αυτό που δημιουργεί τον τέλειο ήχο τής φωνής της είναι η βαθιά και πλήρης έκφραση των συναισθημάτων της!..**

Η ηθοποιός Βανέσα Ρεντγκρέιβ αναφέρει συγκεκριμένα ότι η Μαρία Κάλλας της είχε δώσει μια πολύ καλή συμβουλή.

*«**...Μου είχε πει:** Δεν έχεις παρά την αλήθεια των συναισθημάτων σου. Οι σκέψεις και ο ήχος τής φωνής ακολουθούν. **Μου είχε πει ότι αν η αλήθεια τής στιγμής την οδηγεί να τραγουδήσει φάλτσα, θα τραγουδήσει φάλτσα, γιατί είναι ο χαρακτήρας που "φαλτσάρει"».***

Ο ζωγράφος Γιάννης Μόραλης, ο οποίος επηρέασε όσο λίγοι το σύγχρονο ελληνικό τοπίο τής τέχνης, κινήθηκε (χωρίς να μιμηθεί) στο ίδιο μήκος κύματος με την Κάλλας. *«Το χρώμα για τον Μόραλη είχε σχέση με τον συναισθηματικό κόσμο, δεν επιλεγόταν επειδή ταίριαζε με το διπλανό»*, αποκαλύπτει ο μαθητής του Παύλος Σάμιος.[19][20]

Ο Έλληνας βιρτουόζος βιολονίστας Λεωνίδας Καβάκος αποδέχεται αυτή την αόρα-

(19) ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΡΑΛΗΣ _ Η ΑΙΩΝΙΑ ΛΙΑΚΑΔΑ ΕΝΟΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΜΥΑΛΟΥ. - Παύλος Σάμιος - Η τάξη που είχε στη ζωή του. «Τα Νέα» Weekend - Πρόσωπα σελ. 2. 3. - 21-23/4/2016.

(20) «Η τρομοκρατία αντιμετωπίζεται με περισσότερη αστυνομία», συνέντευξη στην Μαρία Κατσουνάκη,, «Η Καθημερινή», 10 Απριλίου 2016 - http://www.kathimerini.gr/856177/article/proswpa/geyma-me-thn-k/v-rentgkreiv-h-tromokratia-antimetwpizetai-me-perissoterh-astynomia

Ο βιολονίστας Λεωνίδας Καβάκος.

τη συγκινησιακή δύναμη δηλώνοντας πως συνηθίζει να μιλάει στο βιολί του *«σαν να ήταν άνθρωπος»*. Και γι΄αυτόν η τεχνική είναι δευτερεύουσα. Αυτό που προέχει είναι το συναίσθημα. *«...Δίνεται μεγάλη σημασία στην τεχνική των σολιστών όταν στην πραγματικότητα ένας βιρτουόζος, δεν είναι εκείνος που ξέρει να διαβάζει μια παρτιρτούρα σαν να ήταν ρομπότ, αλλά αυτός που κατορθώνει να δει κάτι παραπάνω εκεί από τις νότες»,*[21] καταλήγοντας να υποστηρίξει ότι η υψηλή τέχνη είναι συμπυκνώσεις ενέργειας![22]

Όπως αναφέρει ο Ράιχ *«...η "ατόφια" και "υψηλή" φύση τού ανθρώπου, εκείνη που τον συνδέει με τον κόσμο του, μόνο στη μεγάλη τέχνη έχει βρει τη γνήσια έκφρασή της, ιδίως στη μουσική και τη ζωγραφική»*, εννοώντας με αυτό ότι ο βαθύτερος και υγιής πυρήνας τού ανθρώπου, από τότε που καταστράφηκε η μητρογραμμική, εργασιοδημοκρατική δομή τής κοινωνίας, εκπροσωπείται και εκφράζεται σήμερα, κυρίως με την τέχνη!

Το μέγα αίνιγμα τής αιώνιας παγίδευσης τού ανθρώπου μέσα σε μια παγίδα γεμάτη βία και παραφροσύνη επεξεργάστηκε ο Ράιχ στο επικό βιβλίο του «Η δολοφονία τού Χριστού» δηλώνοντας ότι την έξοδο από την παγίδα την περιγράφει μόνο η μεγάλη τέχνη. *«...Την βλέπουν την έξοδο από την παγίδα, τη νιώθουν, την οσφραίνονται, τη νοσταλγούν αενάως στην πορεία των αιώνων, ωστόσο ποτέ μα ποτέ δεν φθάνουν εκεί. Η διαφυγή από την παγίδα είναι αδύνατη και αυτό συμβαίνει μόνο στα όνειρά τους, στα ποιήματα και στα αριστουργήματα τής μουσικής και τής ζωγραφικής. Τα κλειδιά τής εξόδου είναι για πάντα παγιωμένα μέσα στη χαρακτηροθωράκισή τους, στη μυϊκή ακαμψία τού σώματος και τής ψυχής τους. Αυτό είναι η μεγάλη τραγωδία τους και ο Χριστός το γνώριζε αυτό».*[23]

Η ευχαρίστηση, η ανατριχίλα, και μερικές φορές το δέος που νιώθουμε διαβάζοντας ένα ποίημα, σύμφωνα με τον Ράιχ, είναι η σύνδεση που βιώνουμε σε ασυνείδητο επίπεδο με τη βάση τής συμπαντικής γλώσσας τής νόησης, όπως είναι η λειτουργική σκέψη. Στο πρώιμο δοκίμιό του για τον οργονομικό λειτουργισμό, (μια από τις μεγάλες ανακαλύψεις του), δηλώνει ότι *«...υπάρχει λογική και ορθολογισμός στην εξελικτική διαδικασία τής επιστημονικής σκέψης. Αυτή εκφράζει την αρμονία τής φύσης και μέχρι τώρα έχει υμνηθεί μόνο στα σπουδαία ποιήματα»*[24]

Η επιρροή σε συγγραφείς και ποιητές τού ραϊχικού έργου

Ποιητές έχουν εμπνευστεί[25] και έχουν γράψει ποιήματα αφιερωμένα σε αυτόν[26] όπως

(21) «Καβάκος τεσσάρων αστέρων», επιμέλεια Διονύση Μαρίνου. «Τα Νέα» 27/4/2016 - http://www.tanea.gr/news/nsin/article/5353959/kabakos-tessarwn-asterwn/

(22) «Λεωνίδας Καβάκος: Ο δημιουργός είναι δίαυλος, όχι πηγή», τής Μαργαρίτας Πουρνάρα - http://www.kathimerini.gr/873060/article/proswpa/proskhnio/lewnidas-kavakos-o-dhmioyrgos-einai-diaylos-oxi-phgh

(23) Wilhelm Reich, "The Murder of Christ". The Noonday Press, 1953, (on page 5).

(24) "Orgonomic Funtionalism, Part II" by Wilhelm Reich, Orgone Energy Bulletin Vol. 2, No 1, 1950. Orgone Institute Press, NY.

(25) http://kbjournal.org/blakesley_williams_burke

(26) Tribute to Wilhelm Reich - http://www.poemhunter.com/poem/tribute-to-wilhelm-reich/

έκανε η Αμερικανίδα ποπ σταρ και ποιήτρια Πάτι Σμιθ (Patti Smith). Εμπνευσμένη από το βιβλίο τού γιου τού Ράιχ, Πίτερ, «A Book of Dreams» έγραψε ένα ποίημα, που μοιάζει περισσότερο με ελεγεία θρήνου περιγράφοντας τον αβάσταχτο πόνο τού 13χρονου γιου, που χάνει αδίκως τον πατέρα του.[27][28]

Ο Ανδρέας Εμπειρίκος ο μέγας Έλληνας ποιητής, πεζογράφος και ψυχαναλυτής θαύμαζε απεριόριστα το έργο τού Ράιχ. Δυστυχώς δεν είχε κατανοήσει σε βάθος το ουσιαστικό περιεχόμενο των ανακαλύψεων τού Ράιχ για την ενέργεια (την οργόνη) και ειδικά τη σχέση της με τη σεξουαλικότητα, ερμηνεύοντας τις ανακαλύψεις με διαφορετικό τρόπο, ακολουθώντας και αυτός ένα φαινόμενο παρανόησης και διαστρέβλωσης το οποίο συνέβαινε και συμβαίνει με πολλούς διανοούμενους, ανθρώπους τής τέχνης, ακόμα και εκείνους που βρίσκονται πολύ κοντά στις ανακαλύψεις του.[29]

Το γεγονός ότι ο Εμπειρίκος είχε διαβάσει όλα τα έργα τού Ράιχ, όπως αναφέρει ο γιος του, υποδηλώνει ότι ερμήνευσε τον Ράιχ σύμφωνα με τις δικές του απόψεις για τη σεξουαλικότητα, αν κρίνουμε ότι ο «Μέγας Ανατολικός» υπήρξε ένα κορυφαίο έργο εμπνευσμένο μεν από το έργο τού Ράιχ,[30] αλλά απέχει πολύ από τις ανακαλύψεις του.

Ο νευροψυχολόγος και ποιητής Χαλντίν (Sean Haldane) με το δοκίμιο «What Poetry is» αναφέρεται στον Ράιχ, ενώ υποστηρίζει ότι η ποίηση μπορεί να αλλάξει τους ανθρώπους περισσότερο από την ψυχοθεραπεία![31]

Ο Χαλντίν παίρνοντας έμπνευση από τις ανακαλύψεις τού Ράιχ σχετικά με τον παλμό τής οργονοενέργειας υποστηρίζει στη σχετική μελέτη του «Time / No Time», ότι «...*τα ποιήματα φαίνεται να αναφέρονται με την “τελευταία λέξη τους” σε ειδικές ομάδες γεγονότων. Εκφράζουν με το ρυθμό τους (και αυτό δεν είναι σύμπτωση), ένα δυϊσμό βιολογικού παλμού - καρδιακών παλμών και παγκόσμιων παλμών-κυμάτων, μια ιδέα που τη δανείζομαι από τον αμφισβητούμενο ψυχίατρο και πειραματιζόμενο στη βιοφυσική Βίλχελμ Ράιχ, ο οποίος είχε ορίσει ότι η ζωή εκφράζεται με τη μορφή παλμικότητας υποστηρίζοντας ότι αυτός ο παλμός εμφανίζεται σε όλο το Σύμπαν*».[32] Ταυτόχρονα με το βιβλίο του «Pulsation», αποδίδει τιμές στον Ράιχ για τις ανακαλύψεις του.[33]

Ο Αμερικανός με ιταλική καταγωγή καθηγητής και ποιητής Emanuel di Pasquale, έχοντας την τιμή να εκπροσωπεί την ποίηση στην πολιτεία τού Νιου Τζέρσεϊ των ΗΠΑ, και πολυβραβευμένος ποιητής, στο τελευταίο του βιβλίο για τη «Φυσική αγάπη» («Natural Love, and the Unnatural Attacks Against It»), εξετάζει τις αναφορές στην ποίηση και την ευρύτερη λογοτεχνική βιβλιογραφία για τη φυσική αγάπη και τις πανουκλιασμένες επι-

(27) “Very Different Tonight: The Contagious Nightmares of Wilhelm Reich”, by Kim Cooper - http://post45.research.yale.edu/2011/09/very-different-tonight-the-contagious-nightmares-of-wilhelm-reich/

(28) http://www.lyricsfreak.com/p/patti+smith/birdland_20105253.html

(29) «Η πλήρης διαστρέβλωση των ανακαλύψεων τού Ράιχ για τη σεξουαλικότητα» (υπό επεξεργασία)

(30) Σ.τ.Χ.Μ.: Οι πληροφορίες για τη μεγάλη γνώση τού Εμπειρίκου σχετικά με το έργο τού Ράιχ αναφέρονται από τον συγγραφέα Νάνο Βαλαωρίτη στο άρθρο του «Αντικρίζοντας κατάματα την πραγματικότητα» στο αφιέρωμα «Βίλχελμ Ράιχ - το δικαίωμα στη σεξουαλική ελευθερία», στο ένθετο περιοδικό «Βιβλιοθήκη» τής «Ελευθεροτυπίας», δημοσιευμένο στις 25.1.2008, Νο 487.

(31) Sean Haldane: ‘I now think poetry has more capacity to change people than psychotherapy’, by Tim Adams - http://www.theguardian.com/theobserver/2010/may/30/sean-haldane-poet-neuroscientist

(32) «Time / No Time - The paradox of poetry and physics», by Seán Haldane, 2013, Parmenides Books, (σελ. 7). - http://samples.sainsburysebooks.co.uk/9780957466913_sample_273190.pdf

(33) «Pulsation - From Wilhelm Reich to Neurodynamic Psychotherapy», Seán Haldane. Parmenides Books, 2014.

θέσεις εναντίον της. Αναφέρεται σε μεγάλους ποιητές και συγγραφείς και περιέργως, αλλά πολύ σωστά, στις κλινικές ανακαλύψεις και την κατανόηση τού Βίλχελμ Ράιχ για το μέγα θέμα τής αυθεντικής-φυσικής αγάπης.(34)

Ο Ράιχ μιλούσε, ένιωθε και αντιλαμβανόταν τον κόσμο με τη συμπαντική γλώσσα τού παλμού τής οργόνης, κάτι που είναι μια άλλη όψη τού οργονομικού λειτουργισμού.(35) Ο οργονοτικός παλμός είναι άλλωστε σε τελική θεώρηση η βασική αλλά αθέατη πλευρά τής καθαρής τέχνης.

Εξαιτίας αυτής τής λειτουργικότητάς του τα κείμενά του, στη γερμανική, τη μητρική του γλώσσα, εμφανίζουν ένα είδος εσωτερικού παλμού, μοιάζουν με ποιήματα, όπως δηλώνει ο φιλόσοφος και βαθύς γνώστης τής γερμανικής Κόρινγκτον (Robert Corrington).(36)

Για τον ίδιο λόγο μπορούμε να ισχυρισθούμε ότι ο Ράιχ έγινε ζωγράφος (στο διάστημα των πλέον τραγικών στιγμών τής ζωής του, όταν η διέγερση τής οργόνης στην κατοικία, το εργαστήριο και το περιβάλλον του ήταν ασύλληπτη εξαιτίας τού πειράματος όρανουρ(37)). Φυσικά προϋπήρχε η φλέβα τής καλλιτεχνικής δημιουργίας μέσα του καθώς

---

(34) Ο καθηγητής και ποιητής Pasquale έχει γράψει 16 βιβλία για την ποίηση. Μεταξύ αυτών είναι τα εξής: "The Silver Lake Love Poems," "Genesis", "Out of Stars and Sand and Other Sicilian Poems". Έχει μεταφράσει πολλά άλλα έργα από την ιταλική στην αγγλική και γιάυτό το έργο του έχουν απονεμηθεί πολλά βραβεία μεταξύ άλλων έχεο λάθει βραβείο από την Academy of American Poets'.

(35) "Διαλεκτικός υλισμός και οργονομικός λειτουργισμός" (υπό επεξεργασία).

(36) «Wilhelm Reic - Psychoanalyst and Radical Naturalist», by Robert S. Corrington. Farrar Straus and Giroux, NY. (σελ. 70).

(37) Στ.Χ.Μ.: Στις αρχές τού 1951 ο Ράιχ ξεκίνησε ένα εργαστηριακό πείραμα επιδιώκοντας να βρει εάν η οργόνη που συσσωρεύεται μέσα σε έναν οργονοθάλαμο μπορεί να ουδετεροποιήσει τις επιδράσεις τής ραδιενέργειας. Πληροφόρησε για αυτά τα σχέδιά του τον πρόεδρο των ΗΠΑ, πολλές δεκάδεςκυβερνήτες πολιτειών και πολλούς οργανισμούς τής ομοσπονδιακής κυβέρνησης . Μεταξύ αυτών τον ίδιο, την Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας, το FBI, αφήνοντας εκτός την FDA,η οποία πληροφορήθηκε το σχεδιαζόμενο γεγονός και συγκάλεσε έκτακτη συνεδρίαση μαζί με την Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας κάτι που έγινε στις 20 Αυγούστου τού 1951 υπό το φως των δραματικών, καταστροφικών και εντελώς απρόβλεπτων εξελίξεων που είχαν ήδη συμβεί και θα εξακολουθούσαν να συμβαίνουν για αρκετά ακόμα χρόνια ακόμα στο Όργονον, την περιοχή των εργαστηρίων και τής κατοικίας τού Ράιχ.

Το πείραμα συνίστατο στην τοποθέτηση ενός μιλιγκράμ ραδίου μέσα σε ένα 20στρωμο συσσωρευτή οργόνης. Κάθε επιστήμονας αλλά και άνθρωπος τής τέχνης αξίζει να διαβάσει αυτό το απίθανο στις συνέπειές του πείραμα το οποίο όχι μόνο επιβεβαιώνει την καταστροφική δράση τής ραδιενέργειας ακόμα και στη φυσική της κατάσταση, πόσο μάλλον όταν την επεξεργάζονται σε πυρηνικούς σταθμούς, ή γίνεται γόμωση σε όπλα (από εκεί και η τρομερή ανησυχία τής Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας), αλλά καταδείχνει και τη σαφή ύπαρξη τής οργόνης σε υπερδιεγερμένη μορφή και πόσο καταστροφική μπορεί να γίνει.

Το αποτέλεσμα ήταν να αρρωστήσουν βαριά όλοι οι συμμετέχοντες άμεσα. Η γυναίκα του εκδήλωσε καρκίνο. Ο ίδιος ο Ράιχ εμφάνισε καρδιακό επεισόδιο το οποίο τον έφερε μεταξύ ζωής και θανάτου για 3-4 εβδομάδες. Ο γιος του αρρώστησε. Όλοι οι συνεργάτες του ασθένησαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και όλοι εμφάνισαν πανικό και εξαφανίσθηκαν... Η κόρη του Εύα, η οποία ήταν και αυτή γιατρός βρέθηκε σε πολύ κρίσιμη κατάσταση υγείας. Το πρωτόκολλο που παραθέτω το έγραψε η ίδια αμέσως μετά αφού συνήλθε και ζωγραφίζει μόνο εν μέρει την τραγική κατάσταση που επικρατούσε στο Όργονον, όταν ο Ράιχ και οι συνεργάτες του απομάκρυναν και διέλυαν όλους τους συσσωρευτές και ταυτόχρονα καθάριζαν την περιοχή ελπίζοντας (ματαίως) να μειώσουν το φαινόμενο όρανουρ, το οποίο συνεχιζόταν αν και είχε απομακρυνθεί το ραδιενεργό υλικό από το συσσωρευτή οργόνης.

"Ήμουν απολύτως εντάξει το πρωί τής 19ης Φλεβάρη, τού 1951 Έμεινα είκοσι λεπτά μέσα στο φοιτητικό εργαστήριο, έχοντας επίγνωση για την πνιγηρότητα εκεί εξαιτίας των πολλών συσσωρευτών και άνοιξα όλες τις πόρτες και τα παράθυρα. Μετά κοίταξα για άλλες πηγές Θ.ΟΡ. (σ.τ.Χ.Μ.: η οργόνη που έχει μετατραπεί σε Θ-ανατηφόρα ΟΡ-γόνη - Θ.ΟΡ.) *ή για συσσωρευτές που δεν είχαν λυθεί, και βρήκα έναν παλιό συσσωρευτή, στο πίσω μέρος τού εργαστηρίου όπου φυλάγαμε γυάλινες συσκευές. Αυτός ο συσσωρευτής δεν είχε ανοιχτεί κατά τις τελευταίες πέντε εβδομάδες εκτός από μια στιγμή σε μια ή δυο περιπτώσεις. Βρισκόταν κατά μήκος τού τοίχου που αντιπροσώπευε τον εξωτερικό τοίχο τού μεταλλικού δωματίου οργόνης. Γρήγορα απομάκρυνα όλα τα περιεχόμενα σε ένα συρτάρι, βάζοντας μόνο τα μπράτσα μου μέσα και όταν τελείωσα, δοκίμασα τον συσσωρευτή με το κεφάλι μου, που είναι η πιο ευαίσθητη περιοχή μου. Έβαλα το κεφάλι μου μέσα για μια στιγμή και ένιωσα ξαφνικά σαν να με είχαν χτυπήσει με ένα σφυρί στο κεφάλι.*

Αισθάνθηκα μια βαριά πίεση και ζαλίστηκα. Γνώριζα πως έπρεπε να βγω αμέσως έξω. Κατά τη διάρκεια των επόμενων πέντε λεπτών υπήρξε μια προοδευτική αύξηση των ακόλουθων συμπτωμάτων. Άρχισα να νιώθω όλο και περισσότερο ζαλάδες και ολόκλη-

ήταν ερασιτέχνης γλύπτης, έπαιζε πιάνο, όργανο,[38] ακορντεόν και συνέθετε μουσική.

Δεν είναι ασύνδετες οι απόψεις τού Ράιχ για την τέχνη και τη δημιουργία γενικότερα με το γεγονός ότι έχαιρε τής εκτίμησης εκτός ανθρώπων τής τέχνης, και εκείνων που βρίσκονται στην επιστήμη και γενικότερα τη διανόηση, όπως τού ψυχιάτρου και ιδρυτή τής γκεστάλτ Φριτζ Περλ (Fritz Perl), πολλών αντιψυχιάτρων, όπως τού Ρόναλντ Λενγκ, τού νομπελίστα συγγραφέα Σαούλ Μπέλοου (Saul Bellow), ο οποίος αν και θεώρησε αποτυχημένη την ψυχιατρική οργονοθεραπεία που έκανε με τον Τσέτσερ Ρέιφελ,[39] απέδωσε με το δικό του τρόπο την τραγωδία τού μικρού ανθρωπάκου στο έργο του «Seize the Day»[40] και τού βραβευμένου με Πούλιτζερ και ιδιοφυούς Νόρμαν Μέιλερ (Norman Mailer),[41] ο οποίος ήταν ενθουσιώδης χρήστης συσσωρευτή οργόνης.[42]

Ο Σαούλ Μπέλοου έλεγε για τον λογοτέχνη Ρόζενφελντ (Isaac Rosenfeld), πως η προσωπικότητά του μαγνήτιζε τους φίλους του και ότι είχε την ικανότητα να βλέπει την ουσία των πραγμάτων. Αυτός ο λογοτέχνης υπήρξε θαυμαστής και βαθύς μελετητής των έργων τού Ράιχ.[43]

Ο ίδιος ο Μπέλοου υπήρξε ένθερμος υποστηρικτής των ανακαλύψεων τού Ράιχ συ-

---

ρο το σώμα μου το ένιωθα εξαντλημένο. Αισθάνθηκα σαν να μην ανήκα στον εαυτό μου, σαν να μην μπορούσα να κινήσω τα πόδια μου ή να μην έχω τον έλεγχο των ποδιών που.

Κατέβαλα μια τεράστια προσπάθεια για να κινήσω τα χέρια και τα πόδια μου. Αισθάνθηκα πως όλες οι κινήσεις ήταν πολύ αργές και σαν να έπρεπε να συγκρατήσω τον εαυτό μου από τη δύναμη έλξης τής βαρύτητας. Ένιωσα πως είχε αυξηθεί το βάρος μου. Μέχρι να φτάσουμε στο παρατηρητήριο, αισθάνθηκα σαν να μην ήμουν δυο άτομα, όπως στην κατάσταση τής αναισθησίας και έπρεπε να πως στον εαυτό μου τι να κάνεις π.χ. να βγάλει τα παπούτσια του κ.λπ. Άρχισα να νιώθω φόβο, που αυξήθηκε κι έγινε η πιο σοβαρή περίπτωση άγχους θανάτου που είχα δοκιμάσει ποτέ. Αυτό οφειλόταν στις παρακάτω αισθήσεις.

Ένα συναίσθημα ολικής παύσης που είχε κέντρο το μυαλό μου, και περιτριγύριζε σαν ταινία την οπτική περιοχή και τα μπράτσα μου. Επίσης, αδυναμία και αποσύνδεση από το υπόλοιπο σώμα μου. Ήμουν μισοαναίσθητη, δεν μπορούσα να δω καθαρά, τα αυτιά μου βούιζαν και δεν μπορούσα να ακούσω καθαρά. Ανακάλυψα πως μου ήταν δύσκολο να καταπιώ, ο σφυγμός μου ήταν πολύ αδύνατος και αργός, ανάμεσα στους 45 και 48 παλμούς το λεπτό. Δυσκολευόμουν να αναπνεύσω και χρειάστηκε να στηριχτώ στον τοίχο επειδή ζαλιζόμουν πολύ. Σε αυτό το σημείο, η εξωτερική μου εμφάνιση με το μαυροκύανο χρώμα τού δέρματος, έδειχνε πως βρισκόμουν σε μια κατάσταση σοκ.

Εξέφραζα άγχος, ιδιαίτερα στα μάτια. Ένιωσα σαν να ήμουν έτοιμη να πεθάνω, να λιώσω. Η μνήμη μου δεν είχε ξεκάθαρα τα γεγονότα από τη στιγμή που ήρθα στο παρατηρητήριο μέχρι τη στιγμή που ξάπλωσα στο κρεβάτι. Δεν είχα λιποθυμήσει ποτέ στη ζωή μου. Δεν είχα νιώσει ναυτία.

Ξάπλωσα στο κρεβάτι, σε ένα αεριζόμενο δωμάτιο και μου έτριβαν το μέτωπο και τα άκρα με υγρές κρύες πετσέτες. Η ανάρρωσή μου πήρε κάπου μια ώρα και έγινε κατά κύματα. Επεισόδια άγχους παρουσιάστηκαν γύρω στις τρεις φορές. Το άγχος μου εξαφανίστηκε όταν με διαβεβαίωσαν πως καλυτέρευα και το παρατήρησα αυτό κι εγώ. Έτσι σταμάτησα να φοβάμαι πως θα πέθαινα.

Ο σφυγμός μου ήταν αδύναμος και παράμεινε ανάμεσα στους 48 με 55 το λεπτό, για μια ώρα. Μετά αυξήθηκε και δυνάμωσε. Ένιωθα βαριά τα μπράτσα μου, η κίνηση ήταν αργή, οι αισθήσεις τού δέρματος ήταν μειωμένες και ασυμμετρικές. Μια υποτροπή μου προκάλεσε πίεση στο κεφάλι και ένα μούδιασμα μέχρι το λαιμό. Παρουσιάστηκε δυσκολία στην αναπνοή και μούδιασμα στη γλώσσα. Όταν πέρασε και αυτό, έμεινε μια πίεση κυκλικά στο γύρω από κεφάλι. Μετά, το πρόσωπό μου άρχισε να μυρμηγκιάζει και να αναψοκοκκινίζει και παρουσιάστηκε μια αίσθηση κυμάτων γύρω από τη βάση τού εγκεφάλου.

Μετά από δυο ώρες κάθε φορά που δοκίμαζα να σταθώ στα πόδια μου ζαλιζόμουν ελαφρά. Η πίεση τής λειτουργίας τής οργόνης αντικαταστάθηκε από μεγάλη ζέστη, μυρμηγκιάσματα και διαύγεια. Τότε ο σφυγμός μου είχε φτάσει στους 60-64 το λεπτό. Όταν ήμουν πέντε ετών, είχα υποφέρει από σοβαρή διφθερίτιδα με συμπτώματα και παράλυση στα πόδια».

«The Oranur Experiment – First Report 1947-1951», by Wilhelm Reich. Orgone Energy Bulletin, Vol. 3 No 4. - (Μέρος αυτής τής καταπληκτικής αναφοράς κυκλοφορεί στα ελληνικά με τίτλο «Χειρόγραφα Οργόνης», εκδόσεις Σπηλιώτη).

(38) «Where's the Truth?», by Wilhelm Reich. Farrar, Straus and Girux, NW 2012, (on page 229).

(39) Σ.τ.Χ.Μ.: Με τον Τσέτσερ Ρέιφελ, έναν απο τους ψυχιάτρους και μαθητές τού Ράιχ υποβλήθηκα σε ψυχιατρική οργονοθεραπεία για πολλά χρόνια στη Νέα Υόρκη. Σε ορισμένα κείμενα αναφέρεται ότι ο Ρέιφελ ώθησε τον Σαούλ Μπέλοου στα δάση όπου ούρλιαζε για να εκτονωθεί. Πρόκειται για απολύτως ανακριβή αναφορά εξόχως συκοφαντική. Η ψυχιατρική οργονοθεραπεία είναι επιστημονική μέθοδος.

(40) «SEIZE THE DAY», Saul Bellow - http://www.sparknotes.com/lit/seize/canalysis.html

(41) "The Influence of Wilhelm Reich on Norman Mailer", Paul Stephen Barnett University of Maryland, 1973

(42) «The sexual revolutions before the sexual revolution», by Ariel Levy - http://www.newyorker.com/magazine/2011/09/19/novelty-acts

(43) Isaac Rosenfeld - http://en.wikipedia.org/wiki/Isaac_Rosenfeld

στήνοντας μάλιστα τα έργα του στο στενό του φίλο Τζακ Κέρουακ, κάτι που έκανε και ο Μπάροουζ[44] προς τον Κέρουακ, και αυτός υποστηρικτής των έργων τού Ράιχ.

Ο Τζακ Κέρουακ εντυπωσιάστηκε επίσης από τις δηλώσεις που άκουσε για το συσσωρευτή οργόνης από ένα φίλο του εκδότη, ο οποίος σε τηλεφωνική τους επικοινωνία του είπε: «*...Ολοκλήρωσα το διάβασμα τού τελευταίου βιβλίου τού Ράιχ «Η βιοπάθεια τού καρκίνου». Σου λέω Τζακ, ότι αυτός είναι ο μόνος μεταξύ των αναλυτών που είναι στη **σωστή πορεία**. Μόλις τέλειωσα το βιβλίο έφτιαξα έναν συσσωρευτή οργόνης και αυτό το μαραφέτι δουλεύει πραγματικά. Ο άνθρωπος δεν είναι τρελός. Είναι μεγαλοφυΐα...*»[45]

Ο Κέρουακ σε μια επιστολή του μεταφέρει αυτές τις δηλώσεις προς τον Άλεν Γκίνσμπεργκ, ο οποίος είναι ένας από τους πλέον πολυδιαβασμένους ποιητές παγκοσμίως. Ο Γκίνσμπεργκ, στο μεταξύ, με επιστολή του προς τον Ράιχ (μερικά χρόνια πριν από το γεγονός που παραθέτω), ζήτησε να τον θεραπεύσει με ψυχιατρική οργονοθεραπεία. Έγραφε ότι είναι χρήστης ναρκωτικών, ομοφυλόφιλος, μαζοχιστής, με μεγάλες περιόδους κατάθλιψης, πως είχε κάνει αποτυχημένη ψυχανάλυση και ότι ο Μπάροουζ του είχε κάνει ψυχανάλυση χωρίς επιτυχία!...

«Γνωρίζω μισή δωδεκάδα ασθενείς που κάνουν θεραπεία με το είδος τής ανάλυσής σου (έγραφε στον Ράιχ) *και έχω εντυπωσιαστεί από τις θετικές τους αναφορές για τις επιδράσεις που έχει πάνω τους αυτή η θεραπεία. Πιστεύω ότι κάθε άλλο είδος ορθόδοξης ψυχανάλυσης δεν θα ήταν βοηθητική για μένα...»*[46][47]

Είναι γεγονός ότι το έργο τού Ράιχ μαγνήτισε τους κυριότερους εκπροσώπους από το κίνημα των μπίτνικ στις ΗΠΑ. Θαύμαζαν το έργο τού Ράιχ άτομα μεγάλης επιρροής, όπως μεταξύ άλλων, ο συγγραφέας Σάλινγκερ (Jarom Devid Salinger), και ο φιλόσοφος, συγγραφέας και πολιτικός ακτιβιστής Μακντόναλντ (Dwight Macdonald).

Οι επαναστατημένοι διανοούμενοι αντιλαμβάνονταν τόσο διανοητικά όσο και στο βάθος τής ύπαρξής τους τα δικά τους ψυχολογικά προβλήματα, όσο και τα προβλήματα τής αμερικανικής κοινωνίας, τα οποίο με ποικίλες παραλλαγές είναι παγκόσμια, αλλά αγνοούσαν τον τρόπο απαλλαγής από αυτά. Αγκάλιασαν τις ανακαλύψεις τού Ράιχ ως εργαλείο λύτρωσης, αλλά η θωράκισή τους δεν τους επέτρεψε να αντιληφθούν ότι ο συσσωρευτής οργόνης ναι μεν μπορεί να βοηθούσε την υγεία τους αλλά δεν ήταν «εργαλείο» οργασμού, όπως χρησιμοποιήθηκε από ορισμένους.

Η ευρεία επιρροή τού Ράιχ στο χώρο τής διανόησης και τής τέχνης φόβισε αναμφίβολα τη βιομηχανία φαρμάκων, τον Αμερικανικό Ιατρικό Σύλλογο, τον αντίστοιχο ψυχιατρικό, τους ψυχαναλυτές και πολλούς άλλους, για να φτάσει τελικά να εκφραστεί αυτός ο φόβος μεταμφιεσμένος ως αγωνία μιας υποτιθέμενης εξαπάτησης τού κοινού από τον Ράιχ δραστηριοποιώντας τα «γρανάζια» τής FDA.

Αυτός ο φόβος στηρίζεται και στη θετική ανταπόκριση που συναντούσαν τα βιβλία

(44) «An Exercise in Biographical Minutiae», by Thom Robinson - http://ebsn.eu/scholarship/articles/thomas-robinson-burroughs-library/

(45) «Jack Kerouac and Allen Ginsberg: The letters», Edited by Bill Morgan and Danid Stanford. Penguin Groups, 2010.

(46) «The letters of Allen Ginsberg», Edited by Bill Morgan. Da Capo Press.

(47) Σ.τ.Χ.Μ.: Ο Ράιχ παρέπεμψε τον Γκίνσμπεργκ στον οργονομιστή ψυχίατρο Άλαν Κοτ, ο οποίος είχε ιατρείο κοντά στο πατρικό σπίτι τού Γκίνσμπεργκ στο Νιου Τζέρσι. Ο Κοτ ζήτησε από τον Γκίνσμπεργκ να διακόψει τα ναρκωτικά επειδή υπήρχε κίνδυνος ψυχωτικού επεισοδίου και επειδή ήταν εμπόδιο στην εξέλιξη τής θεραπείας του, κάτι που ο Γκίνσμπεργκ δεν κατάφερε να κάνει...

του, όχι μόνο στον κόσμο τής διανόησης και τής τέχνης, αλλά και στο ευρύ κοινό. Η περίοπτη Δημοτική Βιβλιοθήκη τής Βοστόνης κατατάσσει το βιβλίο τού Ράιχ «Η λειτουργία τού οργασμού», στον κατάλογο με τα 100 αξιόλογα βιβλία τού 20ού αιώνα, θεωρώντας το ως ένα από εκείνα τα 100 που επηρέασαν περισσότερο τους ανθρώπους![48]

Σε αυτό το βιβλίο και με αυτοτελές κεφάλαιο εξετάζω τον τρόπο με τον οποίο η περιστασιακή δημοσιογράφος και πράκτορας τής Μόσχας Έντι Μπρέιντι χρησιμοποίησε αριστοτεχνικά το φόβο (φόβο των ποικιλόμορφων συμφερόντων) για να γράψει το πρώτο βιτριολικό άρθρο της εναντίον τού Ράιχ, το οποίο δεν είχε την αναμενόμενη καταστροφική επίδραση στην καριέρα του, κάτι που κατάφερε με ένα δεύτερο εν συνεχεία άρθρο της, δημοσιευμένο σε περιοδικό τού οποίου ο εκδότης ήταν φιλοσταλινικός[49] και ο ιδιοκτήτης, (όπως ο ίδιος αποκάλυψε), πράκτορας τής Μόσχας...

Ο Ράιχ και η Καταστασιακή Διεθνής (Internationale Situationniste)

Η επιρροή τού Ράιχ στη διαμόρφωση των ιδεών τής Καταστασιακής Διεθνούς είναι σημαντική, εάν λάβουμε υπόψη μας ότι ο Ραούλ Βανεγκέμ,[50] ένας από τους κυριότερους εκφραστές της αναφέρεται εκτενώς στις ανακαλύψεις τού Ράιχ.

Δυστυχώς, όπως είναι ο κανόνας, ούτε και αυτός έχει αντιληφθεί ποιες ήταν οι ανακαλύψεις τού Ράιχ για τη σεξουαλικότητα όπως φαίνεται από τον λάθος ισχυρισμό του «*...ο Ράιχ θεώρησε ως κύρια αιτία των νευρώσεων αυτό που ονόμαζε "οργασμική ανικανότητα"*». Αυτή η άποψη βρίσκεται με τα πόδια στο ταβάνι επειδή συμβαίνει το αντίθετο. Η θωράκιση είναι αυτή που προκαλεί τις νευρώσεις και την οργασμική ανικανότητα και όχι η οργασμική ανικανότητα τις νευρώσεις.[51]

Επίσης δεν έχει αντιληφθεί σε βάθος τους λόγους που αποτέλεσαν την αιτία για τη διαγραφή τού Ράιχ από το χώρο των ψυχαναλυτών, ένα θέμα που εξετάζω αναλυτικά σε ξεχωριστό κεφάλαιο.

Γεγονός ωστόσο είναι ότι πέρα από τη συνήθη διαστρέβλωση των ανακαλύψεών του, εκείνες κι εκείνοι που εκτιμούν το έργο τού Ράιχ βρίσκονται κάτω από κάθε πέτρα. Ανήκουν σε κάθε οικονομική τάξη και σε κάθε γνωσιακό επίπεδο.

Ο Ράιχ υπήρξε στην ουσία ένας διανοούμενος με τη βαθύτερη έννοια τού όρου. Το επιστημονικό και κοινωνικό του έργο απλά συμπλήρωνε την προσωπικότητά του. Στα τέλη τού 1932 όταν ο Φρόιντ βρισκόταν στη Βιέννη και ο Ράιχ στο Βερολίνο είχε ήδη έντονο επιστημονικό, συγγραφικό και κοινωνικό έργο με τις οργανώσεις σεξουαλικής πολιτικής.

Συμμετείχε επίσης στην περίφημη Σχολή τής Φρανκφούρτης,[52][53] η οποία για ορισμένους, άλλαξε τον τρόπο σκέψης των πολιτών τής Δύσης, άποψη που δεν απέχει πολύ από την πραγματικότητα, εάν λάβουμε υπόψη μας ότι συμμετείχαν λαμπρά μυα-

(48) «100 Most Influential Books of the Century» - http://www.bpl.org/research/adultbooklists/influential.htm

(49) «Οργή και φόβος για το βιβλίο τού Ράιχ «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» - https://yperthesi.wordpress.com/2015/01/29/οργή-για-το-βιβλίο-τού-ράιχ-η-μαζική-ψυ/

(50) Raoul Vaneigem - http://en.wikipedia.org/wiki/Raoul_Vaneigem

(51) «The Revolution of Everyday Life» by Raoul Vaneigem. 2012, PM Press, 2012 (σελ.s 226-227).

(52) The Frankfurt School and "Critical Theory" - http://www.marxists.org/subject/frankfurt-school/

(53) "Max Horkheimer and the Foundations of the Frankfurt School", by John Abromeit - Cabridge University Press, 2011, (on page 201).

λά σε αυτήν όπως οι Μαξ Χορκχάιμερ,[54] Χέρμπερτ Μαρκούζε,[55] Έριχ Φρομ,[56] Τέοντορ Αντόρνο,[57] Γιούργκεν Χάμπερμας[58] και αρκετοί άλλοι.

Βεβαίως δεν έλειπε και ο μαϊντανός από τη σύναξη των σοφών εγκεφάλων, ο οποίος ήταν ένας πρακτορίσκος τής Μόσχας.[59]

Ο κυριότερος βιογράφος τού Ράιχ, Μάιρον Σάραφ, (παρά το μίσος του προς αυτόν), δηλώνει ότι «...*σχεδόν κάθε μορφή θεραπείας "ραϊχική" ή όχι, εμπεριέχει κάποια ιδέα από τη μέθοδο που πρώτος ανακάλυψε ο Ράιχ. Η πρωταρχική κραυγή (Primal), και άλλες θεραπείες, όπως η γκεστάλτ (gestalt), είναι βαθιά επηρεασμένες από αυτόν (κάτι που του αναγνωρίζεται ελάχιστα)*».

Ο κλινικός ψυχολόγος Μπενβενίστε (Danile Benveniste) αν και δείχνει σχεδόν πλήρη άγνοια για το βάθος των ανακαλύψεων τού Ράιχ, δηλώνει ότι στους ψυχαναλυτικούς κύκλους τού Βερολίνου, στις αρχές τού 1930, ο Ράιχ αναγνωριζόταν ως ιδιοφυής αναλυτής, (brilliant analyst), εάν δεν ήταν ο κορυφαίος όλων.[60]

Ο Τρότσκι θέλησε να εντάξει τον Ράιχ στο χώρο πολιτικής επιρροής του διαβλέποντας προφανώς την αυθεντικότητα και ιδιοφυΐα του, αν και οι περισσότεροι κριτές ή επικριτές του δεν μπορούν να κατανοήσουν πώς μπορούσε να περνάει με τόση ευκολία από το ένα επιστημονικό πεδίο στο άλλο, επειδή δεν γνωρίζουν ότι ήταν ιδιοφυής και ότι η λογική του **δεν** ήταν μηχανιστική ή μυστικιστική αλλά λειτουργική, άγγιζε δηλαδή το βάθος και τις ουσιαστικές συνδέσεις των γεγονότων και των παρατηρούμενων φυσικών διαδικασιών, εκεί όπου υπάρχει πάντοτε η «κοινή λειτουργική αρχή».

Φυσικά υπήρχε περιορισμός στις επιστημονικές γνώσεις του, όπως υπάρχει σε κάθε άτομο και ερευνητή, αλλά αυτές οι ελλείψεις δεν μπορούσαν να εμποδίσουν την έρευνά του. Εξάλλου, ο Ράιχ μπορούσε να μελετήσει και να αφομοιώσει ταχύτατα τη γνώση, αλλά και να την επεκτείνει σε οποιοδήποτε πεδίο επιστήμης τον απασχολούσε.

Η μοναδική διάνοιά του ήταν το εργαλείο για τεράστια άλματα, αλλά ο μικρός ανθρωπάκος που ενδημεί μέσα στον επιστήμονα, τον κριτικό ή τον απλό άνθρωπο αδυνατούσε και αδυνατεί να αποδεχθεί ένα τέτοιο εκπληκτικό γεγονός.

Χαρακτηριστικό δείγμα των επιστημονικών αλμάτων και τής σκέψης του αποτελεί η ικανότητά του να πρσγμστοποιεί συγκλονιστικές παρατηρήσεις σε άγνωστους χώρους όπως έκανε στο πεδίο τής βιολογίας λειτουργώντας ως ένας πλήρως καταρτισμένος βιολόγος, όπως αποδεικνύεται μέσα από την ακαδημαϊκή έρευνα τού πανεπιστημιακού James Strick.[61]

Ο Ράιχ ξεκίνησε σπουδάζοντας νομικά αλλά συνέχισε με την ιατρική την οποία τέλειωσε δύο χρόνια νωρίτερα, καταφέρνοντας λόγω τής ευφυΐας του να επιβιώνει στα χρόνια

(54) Μαξ Χορκχάιμερ - http://el.wikipedia.org/wiki/Μαξ_Χορκχάιμερ

(55) Χέρμπερτ Μαρκούζε - http://el.wikipedia.org/wiki/Χέρμπερτ_Μαρκούζε

(56) Erich Fromm - http://en.wikipedia.org/wiki/Erich_Fromm

(57) Τέοντορ Αντόρνο - http://el.wikipedia.org/wiki/Τέοντορ_Αντόρνο

(58) Γιούργκεν Χάμπερμας - http://el.wikipedia.org/wiki/Γιούργκεν_Χάμπερμας

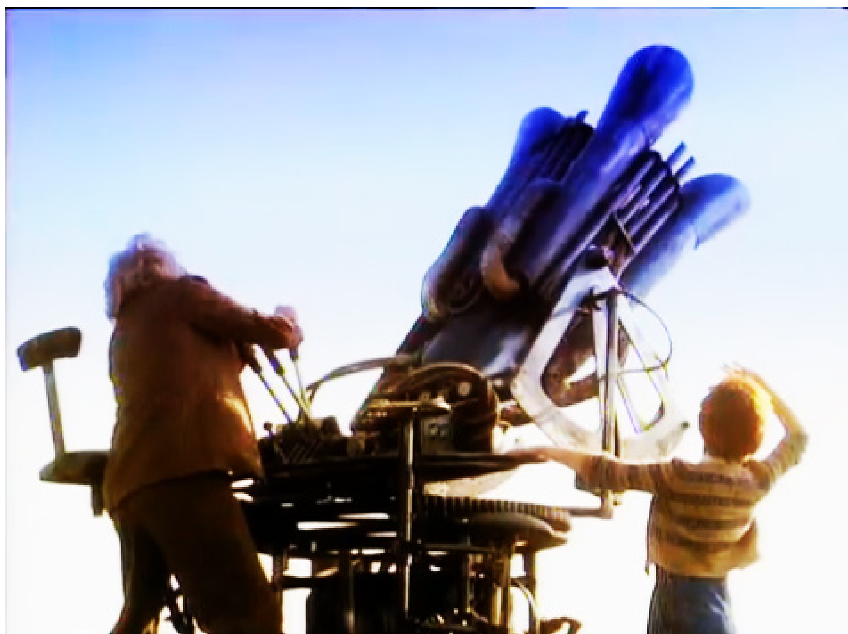
(59) http://www.marxists.org/glossary/people/s/o.htm#sorge-richard

(60) "Bernhard Berliner: San Francisco's First Émigré Analyst", by Daniel Benveniste, The Northern California Society for Psychoanalytic Psychology Newsletter, Fall. - http://internationalpsychoanalysis.net/wp-content/uploads/2011/07/14.-Bernhard-Berliner-PDF.pdf

(61) «Wilhelm Reich, Biologist", by James E. Strick - http://www.hup.harvard.edu/catalog.php?isbn=9780674736092

τής απόλυτης φτώχειας του δίνοντας μαθήματα ιατρικής σε νεότερους φοιτητές.

Όταν ήταν ακόμα διετής φοιτητής εντάχθηκε στο χώρο τής ψυχανάλυσης. Ο Φρόιντ του επέτρεψε να ασκεί ως επαγγελματίας την ψυχανάλυση, ενώ έγινε αμέσως δεκτός στον κύκλο των κορυφαίων ψυχαναλυτών τού Φρόιντ ο οποίος τον θεωρούσε «το καλύτερο μυαλό» (the best head, - der beste Kopf).

Στιγμιότυπο από το «Cloudbusting» τής Κέιτ Μπους.[1]

(1) https://www.youtube.com/watch?v=pllRW9wETzw

Την ίδια άποψη για τον Ράιχ είχαν και έχουν άλλοι ψυχαναλυτές, διανοούμενοι, συγγραφείς αλλά και ιστορικοί. Το έργο του εκείνης τής εποχής θεωρείται κλασικό, εκτιμάται από κάθε σοβαρό μελετητή και διδάσκεται ακόμα και σήμερα. Άλλωστε το γεγονός ότι τα βιβλία του έχουν μεταφραστεί σε δεκάδες γλώσσες, ακόμα και στα τουρκικά αλλά και στα αραβικά μια γλώσσα κυριαρχούσα σε χώρες με φαραωνική καταστολή τής σεξουαλικότητας, είναι ενδεικτικό τής επιρροής του.

Στην πορεία τής ζωής του έγινε πολιτικός ακτιβιστής, (αλλά όχι κομουνιστής, όπως δηλώνει ο ίδιος), όταν βρέθηκε μεταξύ των πυρών τής αυστριακής αστυνομίας και διαδηλωτών και όταν παρακολούθησε το 1927 ως αυτόπτης μάρτυρας τη δολοφονία 80 διαδηλωτών και τον τραυματισμό 1.000 άλλων. Τότε εντάχθηκε στο Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα και το 1928 ίδρυσε μετά από αγγελία σε εφημερίδα τη «Σοσιαλιστική Κοινωνία για Σεξουαλικές Συμβουλές και Σεξουαλική Έρευνα», (μια οργάνωση που έθεσε σε τροχιά δράσης το κίνημα τής sex-pol), ιδρύοντας ταυτόχρονα τα πρώτα κέντρα για σεξουαλικές συμβουλές σε εργάτες και υπαλλήλους τής Βιέννης, μια πρωτοβουλία που εξελίχθηκε στο κίνημα τής σεξ-πολ αφήνοντας εποχή.

Βεβαίως η φλόγα τής ζωής που έκαιγε μέσα του τού παραχώρησε το επικίνδυνο προνόμιο να είναι ο μοναδικός ακτιβιστής ψυχαναλυτής του κύκλου τού Φρόιντ, αυτός που διέκοψε ψυχαναλυτική συνεδρία για να πάει σε διαδήλωση και ο μοναδικός που δάνεισε το αυτοκίνητό του για να μεταφερθούν όπλα, διακινδυνεύοντας να βρεθεί στο εκτελεστικό απόσπασμα στην περίπτωση που συλλαμβάνονταν τα άτομα που οδηγούσαν το αυτοκίνητό του και αυτός που απαγορεύτηκαν τα βιβλία του από την Γκεστάπο, και αναζητείτο για να εκτελεστεί ενώ απαγορεύτηκαν από τα κομουνιστικά κόμματα και το όνομά του βρέθηκε στους υπό εκτέλεση εχθρούς τού σταλινισμού.

Η σχέση του με το μαρξισμό ήρθε αρκετά αργότερα. Μετά το 1928 όταν ήταν ακόμα στην Αυστρία με το ξεκίνημα τής sex-pol και τη μετεξέλιξη τού κινήματος στη Γερμανία,

όπου ο Ράιχ αναγκάστηκε να πραγματοποιήσει την πρώτη από τις πολλές μεταναστεύσεις του. Στη Γερμανία άρχισε την ουσιαστική πολιτική δράση του εντασσόμενος το 1930 στο Κομουνιστικό Κόμμα.

Ο ίδιος δηλώνει ότι αν και εντάχθηκε στο Κ.Κ. Γερμανίας στην ουσία ποτέ δεν έγινε ούτε έδρασε ως κομματικό στέλεχος. Φυσικά ποτέ δεν έγινε αναρχικός, μια ακόμα τραγική άγνοια ορισμένων επικριτών του.

Είναι χαρακτηριστικό ότι πολλά χρόνια αργότερα, ένας κορυφαίος αναρχικός διανοούμενος στις ΗΠΑ, ο Πόλ Γκούντμαν, υποστήριζε ότι το έργο τού Ράιχ συνδέεται με τον αναρχισμό.

Ο ίδιος ο Ράιχ τηλεφώνησε και του ζήτησε να βρεθούν για να διευκρινιστεί το ζήτημα, πράγμα που έγινε. Στη διάρκεια τής συνάντησης ζήτησε από τον Γκούντμαν να πάψει να συνδέει τον αναρχισμό με κείμενά του και του εξήγησε τη λογική του.

Ο Γκούντμαν πείστηκε και παρά την πικρία του για τη θέση τού Ράιχ, συνέχισε να υποστηρίζει και να θαυμάζει το ραϊχικό έργο παύοντας να το συνδέει με τον αναρχισμό.[(62)]

Ένας άλλος εξέχων διανοούμενος των ΗΠΑ, ο οποίος είχε περιγραφεί ως συντηρητικός αναρχικός και για στον οποίο ο ίδιος ο Τρόσκι είχε επιτεθεί βίαια, μετά την αποχώρησή του από τους τροτσκιστές,[(63)] ήταν ο Ντουάιτ Μακντόναλτ (Dwight MacDonald).

Αυτός ο εξέχων διανοούμενος υπήρξε θαυμαστής τού Ράιχ.[(64)] Χωρίς να γνωρίζει τις υπόγειες διασυνδέσεις τής Μόσχας με τον Στρέιτ, είχε γράψει ένα βιβλίο εναντίον τού Γουάλας, υποστηρίζοντας ότι δεν αξίζει την εκλογή του ως προεδρικός υποψήφιος επειδή είναι φιλοσταλινικός.[(65)] Ο Γουάλας ήταν ο επικεφαλής εκδότης τού περιοδικού «The New Republic», ιδιοκτησίας τού πράκτορα τής Μόσχας Στρέιτ στο οποίο, όπως προανέφερα, δημοσιεύθηκε ο λίβελος εναντίον τού Ράιχ από την κομουνίστρια και πιθανώς πράκτορα τής Μόσχας Μπρέιντι. ΄Ένας λίβελος που έδωσε την ώθηση στην FDA να ξεκινήσει το κυνήγι μαγισσών εναντίον τού Ράιχ, (το οποίο (παράλληλα με το αντισυνταγματικό και ανήκουστο κάψιμο των περιοδικών και βιβλίων του), κατέληξε στη νομικίστικη καταδίκη, τη φυλάκιση και το θανάτό του στη φυλακή.

Η επιρροή τού Ράιχ σε τραγουδιστές, εικαστικούς, ηθοποιούς, μουσικούς, συγκροτήματα μουσικής, συγγραφείς τού πεζού λόγου, ποιητές και διανοούμενους

Πολλοί άλλοι καλλιτέχνες ή λόγιοι έχοντας διορατικότητα και επαφή με τον πυρήνα τους, όπως είναι (κυρίως) οι καλλιτέχνες αγκάλιασαν το έργο του.

Ένας από αυτούς είναι ο καθηγητής μουσικής, εξαιρετικός συνθέτης, και συγγραφέας Τένι (James Tenney[(66)(67)]) αφιέρωσε στους Βίλχελμ Ράιχ και Τζον Λένον ένα κομμάτι του.

---

(62) "Fury on Earth - a Biography of Wilhelm Reich", by Myron Sharaf. Hutchinson Group (SA) Rty Ltd, 1984, (on page 345).

(63) Dwight MacDonald, Conservative Anarchist - https://anarcuny.wordpress.com/2015/05/02/dwight-macdonald-the-conservative-anarchist/

(64) «The New York Public Intellectuals and Beyond» edited by Ethan Goffman, Daniel Morris. Purdue University Press, 2009, (on page 118).

(65) Henry Wallace: The Man and the Myth Dwight MacDonald. Vanguard Press, 1948.

(66) http://en.wikipedia.org/wiki/James_Tenney

(67) http://www.lovely.com/albumnotes/notes4001.html

Ο Ζάπα (Frank Zappa[68]) εκτιμούσε ιδιαίτερα το έργο τού Ράιχ. Υπήρξε ένας πολυτάλαντος καλλιτέχνης τον οποίο το περιοδικό «Rolling Stone» τον κατέταξε 71ο στη λίστα με τους «100 μεγαλύτερους καλλιτέχνες όλων των εποχών», και 22ο στη λίστα με τους «100 μεγαλύτερους κιθαρίστες όλων των εποχών».[69]

Η πιανίστα (συγγραφέας και ποιήτρια[70]) Γουίλιαμς (Jessica Williams[71]), αναφέρεται ως μια από τις μεγαλύτερες μουσικούς τού καιρού μας. Έχει δώσει στο κοινό το 1979 ένα LP, με τίτλο «Orgonomic Music».[72]

Η βιρτουόζος πιανίστα Jessica Williams, η οποία έχει περιγραφεί ως μια από τις μεγαλύτερες μουσικούς τού καιρού μας, έδωσε στο κοινό το 1979 ένα LP, με τίτλο «Orgonomic Music».

Μια βιολονίστα, ένας ζωντανός θρύλος στην παιδαγωγική διδασκαλία τής μουσικής για πάνω από 60 χρόνια, η Τάτλ (Karen Tuttle[73]), δηλώνει ότι οφείλει τη μεγάλη επίδρασή της στις ΗΠΑ χάρη στις ανακαλύψεις τού Βίλχελμ Ράιχ.

Η καθηγήτρια φωνητικής Φιτζμούρις (Katherine Fitmaurice[74]) διδάσκουσα σε πολύ γνωστές σχολές τέχνης[75] έχει εμπνευστεί τις μεθόδους διδασκαλίας της από τις ανακαλύψεις τού Ράιχ.[76]

Το ιερό τέρας τού κινηματογράφου, Τζακ Νίκολσον, θαυμάζει απεριόριστα τον Ράιχ. Μελέτησε συστηματικά τα έργα του και προχώρησε περισσότερο κάνοντας ραϊχική θεραπεία, η οποία θεώρησε ότι ήταν ό,τι καλύτερο έκανε στη ζωή του.[77] Για τον Νίκολσον ο Ράιχ ήταν ο μεγαλύτερος πολιτικός στοχαστής τού 20ού αιώνα![78]

---

(68) “Frank Zappa’s Legacy: Just Another Hoover?”, by Ben Watson - http://www.synergiescanada.org/journals/erudit/circuit21/circuit3618/902325ar

(69) Frank Zappa - http://en.wikipedia.org/wiki/Frank_Zappa

(70) http://www.jessicawilliams.com/currents/index.html

(71) http://www.jessicawilliams.com/introduction.html

(72) http://www.allmusic.com/album/orgonomic-music-mw0000897048

(73) http://scholarship.rice.edu/bitstream/handle/1911/18071/3047297.PDF?sequence=1

(74) http://www.fitzmauricevoice.com/about.htm

(75) Catherine Fitzmaurice has taught all over the world, and has held teaching and consulting appointments at the Royal Central School of Speech and Drama, the Juilliard School’s Drama Division, Yale School of Drama, New York University, Harvard University, the Moscow Art Theatre, the Stratford Shakespearean Festival, the Guthrie Theatre, Lincoln Center, and many others. She has also presented her work internationally at major medical and theatre conferences, including the “Freedom & Focus” international conferences on Fitzmaurice Voicework® in Barcelona Spain, Vancouver Canada, and Bogota Colombia

(76) https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=jODMvGSpgmM

(77) The Religious Affiliation of Jack Nicholson - http://www.adherents.com/people/pn/Jack_Nicholson.html

(78) “Jack’s Life: A Biography of Jack Nicholson”, by Patrick McGilligan, W.W. Norton & Company, 1994, (on page 168).

Η βιρτουόζος βιολονίστα Γκρέτα Παπα, μέλος τής Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης στα πρώτα βιολιά. Θεωρεί ότι η οργονομία έχει αμέτρητο βάθος και ότι της άλλαξε τη ζωή μετατρέποντάς την από νύχτα σε ημέρα.

Παρόμοια γνώμη είχε και η Αμερικανίδα ηθοποιός Στράσμπεργκ (Susan Strasberg), η οποία προχώρησε και αυτή σε ραϊχική θεραπεία.[79]

Ο πρωταγωνιστής σε ταινίες Τζέιμς Μποντ, Σον Κόνερι, (Sean Connery[80]) έκανε ψυχιατρική οργονοθεραπεία και χρησιμοποιούσε συσσωρευτή οργόνης.

Ο ηθοποιός Σάδερλαντ (Donald Sutherland), εκτιμά ιδιαίτερα τον Ράιχ. Στη διάρκεια των γυρισμάτων τής πεντάωρης ταινίας «1900» σκηνοθεσίας Μπερτολούτσι, υποδυόμενος έναν ψυχοπαθή επιστάτη με φασιστική δομή διάβαζε τη «Μαζική ψυχολογία τού φασισμού» για να κατανοήσει καλύτερα το ρόλο του.[81]

Ο ηθοποιός Πόλ Νιούμαν, είχε την τύχη να κάνει ψυχιατρική οργονοθεραπεία με έναν εκ των μαθητών τού Ράιχ στην ανατολική ακτή των ΗΠΑ, τον Ντουβάλ (Albert Duvall). Αυτός και η συζυγός του συμμετείχαν στα σεμινάριά του για την επιστήμη τής οργονομίας, ενώ βοήθησε οικονομικά τη διεξαγωγή πειραματικών επιχειρήσεων για τον καιρό![82]

Ο ηθοποιός, συγγραφέας, και τηλεοπτικός σταρ στις ΗΠΑ Όρσον Μπιν, (Orson Bean), ο οποίος καταχωρήθηκε στις μαύρες λίστες τής εποχής Μακάρθι,[83] βίωσε συγκλονιστική αλλαγή στη ζωή του με την ψυχιατρική οργονοθεραπεία που έκανε με το μαθητή τού Ράιχ, ψυχίατρο Έλσγουορθ Μπέικερ. Οι αλλαγές από τη θεραπεία ήταν τόσο δραματικές ώστε έγραψε βιβλίο με τις εμπειρίες του,[84] ενώ χρηματοδότησε την ίδρυση σχολείου στη Νέα Υόρκη το οποίο λειτούργησε με αυτορύθμιση και δημοκρατία στα πρότυπα τής σκέψης των Νίλ και Ράιχ.[85]

---

(79) "Jack's Life: A Biography of Jack Nicholson", by Patrick McGilligan, W.W. Norton & Company, 1994, (on pages 185-186).

(80) "Sean Connery: A Biography", by Christopher Bray, Pegasus Book NY. 2012, (on pages 143-144).

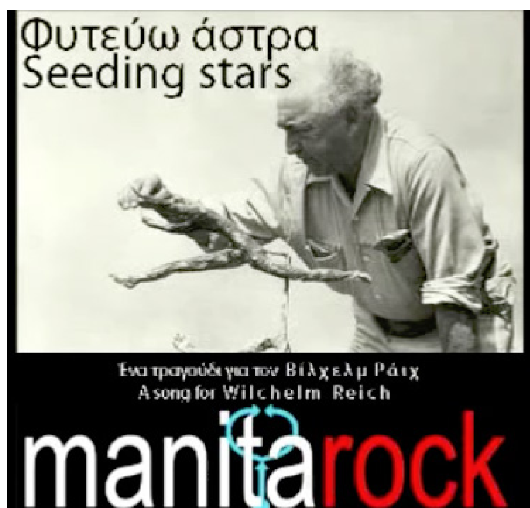
(81) «Donald Sutherland - Total recall», by John Paterson - http://www.theguardian.com/world/2005/sep/03/usa.film

(82)Σ.τ.Χ.Μ.: Υπάρχουν σπάνιες αναφορές για τη σχέση τού Νιούμαν με την οργονομία. Τα ανωτέρω είναι πληροφορίες που μου ανέφερε απολύτως έμπιστο άτομο, που τον γνώριζε προσωπικά.

(83) http://www.thedqtimes.com/pages/castpages/other/orsonbeanblacklistinterview.htm

(84) http://s258080177.e-shop.info/shop/article_6.001/Me-and-the-Orgone-(Book-_-Audiobook).html?shop_param=cid%3D2%26aid%3D6.001%26

(85) "The Fifteenth Street School - An Experiment in Self-Regulation", by Orson Bean. The Journal of Orgonomy, Vol 2 No 2, 1968.

Ο ταλαντούχος πιανίστας Μάρκος Κώτσιας[86][87] θεωρεί την οργονομία, (την επιστήμη που ίδρυσε ο Ράιχ), ως τον πυλώνα τής βαθύτερης επιστημονικής γνώσης.

Η έξοχη καλλιτέχνης Γκρέτα Παπά,[88][89] μέλος τής Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης (στα πρώτα βιολιά) εκτιμά ότι η οργονομία έχει αμέτρητο βάθος και ότι της άλλαξε τη ζωή μετατρέποντάς την από νύχτα σε ημέρα. Δήλωσε στον γράφοντα ότι όσο προχωράει στην ψυχιατρική οργονοθεραπεία που κάνει, τόσο πιο μελωδικό γίνεται το παίξιμό της. Η διαφορά ακούγεται στον ήχο τού βιολιού. Έχει περισσότερο βάθος και περισσότερο συναίσθημα. Την ώρα που παίζει μπορεί να νιώθει την ενέργειά της να ρέει προς τα χέρια της πολύ περισσότερο από προηγουμένως. *«Επίσης η θερμοκρασία των χεριών μου ανεβαίνει παρά πολύ σε σχέση με παλαιότερα και νιώθω να διαστέλλεται περισσότερο το σύνολο τού κορμιού μου με τους ήχους τού βιολιού»,* λέει η κ. Γκρέτα Παπά.

Η θεσσαλονικιώτικη εναλλακτική μπάντα Jane Doe εμπνεύστηκε και αφιέρωσε στον Ράιχ ένα τραγούδι της.[90]

Οι Manitarock με έδρα τα Γρεβενά αφιέρωσαν και αυτοί στον Ράιχ το τραγούδι τους «Φυτεύω άστρα».[91] Στο συγκρότημα Vero Vero, Rock / Ethnic μουσικής και με στοιχεία παραδοσιακής, συμμετέχουν και τα μέλη της ομάδας της Οργόνης Μιχάλης Παναγιωτούνης και Γιώτα Μουμτζή - αυτοαποκαλούμενοι *«μια ομάδα από κάποιους τρελούς που, ενάντια στο νόμο τής βαρύτητας τού καναπέ κάνουν το δικό τους».*[92]

---

(86) http://vasiliadisg.blogspot.gr/2011/01/1512011.html

(87) http://musicorgonomy.wordpress.com/2012/03/22/ο-μότσαρτ-ο-μέσμερ-και-η-οργόνη/

(88) https://www.linkedin.com/profile/view?id=271724398&trk=eml-nu_digest-network_profile_updates-2-other-profsl&sl=NPU_REG%3B82664089-1417709149882-8f2cd1ddfa733b793b4c04715d0c7cfd%3B-1%3Bactivity%3A5945264938720202752%3B2%3B0%3B

(89) Δείτε τη φωτογραφία εξωφύλλου.

(90) "Moss Doe: Η τέχνη οφείλει να είναι το κρασί που μεθάει τους φιλήσυχους ανθρώπους! - http://archive.avgi.gr/ArticleActionshow.action?articleID=766703

(91) «Φυτεύω άστρα» - https://www.youtube.com/watch?v=8AKU8uXwEmw

(92) ΤΡΙΩΔΙΟ ΞΑΝΑ, Η ΟΡΓΟΝΗ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ: 28/02/2009 στο Μουσικό Σπίτι ΔΙΑΥΛΟΣ, ένα εναλλακτικό – Σάββατο της Αποκριάς (Δράκου 9, Κουκάκι, Στάση Συγγρού-ΦΙΞ ΜΕΤΡΟ - https://camerastyloonline.wordpress.com/2009/02/25/orgone_live_act_28_2_2009_21_30/

Ανεξάρτητοι τραγουδιστές και συγκροτήματα μουσικής,[93][94][95][96][97] έχουν αφιερώσει τα τραγούδια τους ή ακόμα και ολόκληρα άλμπουμ σε αυτόν. Μεταξύ τους το ιερό τέρας τής ποπ, η Βρετανίδα πιανίστα, συνθέτης και τραγουδίστρια Κέιτ Μπους έχει εμπνευστεί από το βιβλίο τού γιου τού Ράιχ, Πίτερ, «A Book of Dreams», για να δημιουργήσει το υπέροχο «Cloudbustning»[98]

Τα μέλη ενός εκ των γνωστότερων συγκροτημάτων ροκ, οι Led Zeppelin,[99] γνώριζαν το έργο τού Ράιχ και χρησιμοποιούσαν συσσωρευτή οργόνης, έχοντάς τον κατασκευάσει με βάση τα σχέδια που τους έδωσε η κόρη τού Ράιχ, Εύα.

Σύμφωνα με δοκτορά το οποίο κατατέθηκε στο πανεπιστήμιο Princeton, μεταξύ των κορυφαίων μουσικών εκφράσεων που σημάδεψαν το τελευταίο μισό τού 20ού αιώνα βρίσκονται οι Beatles, ο Jimi Hendrix, οι Pink Floyd, οι U2 και οι Nine Inch Nails. Οι τελευταίοι εμπνεύστηκαν και αφιέρωσαν στον Ράιχ, το κορυφαίο τραγούδι τους «The Downward Spiral».[100]

Άλλοι κορυφαίοι τραγουδιστές που εκτιμούσαν το έργο τού Ράιχ είναι οι Τζον Λένον[101] και νομπελίστας Μπομπ Ντίλαν.[102]

Ανεξάρτητοι μουσικοί[103][104][105][106][107] έχουν δώσει σε κομμάτια τους το όνομά του[108][109][110] ή σε κάποιες από τις ανακαλύψεις του,[111][112][113][114][115] ενώ πάμπολλοι άλλοι

(93) Four-beat Rhythm: The Writings of Wilhelm Reich - http://www.cdbaby.com/cd/fourbeatrhythm

(94) WeatheRadio: Prayers for Rain (for Wilhelm Reich) #arduino - http://www.adafruit.com/blog/2014/11/10/weatheradio-prayers-for-rain-for-wilhelm-reich-arduino/

(95) Orgone (band) - http://en.wikipedia.org/wiki/Orgone_(band)

(96) http://enemyfromspace.bandcamp.com/track/orgonomic-functionalism

(97) Orgone - Strike (Live on KEXP)

(98) Kate Bush - Cloudbusting - Official Music Video - https://www.youtube.com/watch?v=pllRW9wETzw

(99) «Led Zeppelin on Led Zeppelin - Interviews and Encounters». Edited by Ank Bordowitz. Chicago Review Press. 2014, (on page 158).

(100) "The Era of Master Domain Music 1964-1994", by Adrian D. Carr - A DISSERTATION PRESENTED TO THE FACULTY OF PRINCETON UNIVERSITY IN CANDIDACY FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY - http://dataspace.princeton.edu/jspui/bitstream/88435/dsp01ns0646157/1/Carr_princeton_0181D_10689.pdf

(101) "The Cynical Idealist: A Spiritual Biography of John Lennon", by Gary Tillery, Quest Books, 2009, (σελ. 34).

(102) "The History and Development of Body-Psychotherapy: The American Legacy of Wilhelm Reich", by COURTENAY YOUNG (σελ. 15) - http://www.courtenay-young.co.uk/courtenay/articles/History_of_B-P_article_2.pdf

(103) "Two Works for Wilhelm Reich" - http://www.haineshinterding.net/2006/05/05/two-works-for-wilhelm-reich/

(104) "Portrait of Dr. Wilhelm Reich" - http://www.michenermuseum.org/bucksartists/artist.php?artist=122&image=314

(105) https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=pllRW9wETzw

(106) http://www.ecojazz.com/2012/11/05/life-energy-influence-oh-my-a-quick-look-into-the-life-energy-of-peter-indwhat-development-ive-made-will-be-shown-i-suppose-its-progress-in-a-way-it/

(107) Protektion 15 Minute Tantrik (Remix) [feat. Thee Wilhelm Reich] - https://play.google.com/store/music/album/Kommunity_Fk_Protektion_15_Minute_Tantrik_Remix_fe?id=B2d64gtrdx2uzitbrl5angurasm&hl=en

(108) http://www.last.fm/music/Regia/The+Art+of+Navigation

(109) https://www.youtube.com/watch?v=6ntWW0OOsbc

(110) https://itunes.apple.com/us/album/who-killed-wilhelm-reich/id210714457

(111) http://lyrics.wikia.com/Hawkwind:Orgone_Accumulator

(112) http://www.discogs.com/Pop-Will-Eat-Itself-Love-Missile-F1-11/release/112627

(113) https://www.youtube.com/watch?v=c8RALJ4LAPQ&feature=youtu.be

(114) AKIRA NISHIMURA Orgone - https://www.youtube.com/watch?v=3hVTb8p8hvE

(115) Streech & Zeidler Piano Adventures - http://www.biosonics.com/Streech-and-Zeidler-Piano-Adventures-Digital-Download.html

καλλιτέχνες[116][117][118][119][120][121][122][123][124][125][126][127][128][129][130] έχουν επηρεαστεί δημιουργικά από αυτόν.[131][132][133][134][135][136][137][138][139][140][141][142][143][144][145]

Το έργο του Ράιχ επηρέασε τον μουσικό Χρήστο Πεχλιβάνη σε τρεις σημαντικούς τομείς τής μουσικής του δραστηριότητας:

1ο. Συνθετικό. 2ο Συναυλιακό/εκτελεστικό και 3ο Εκπαιδευτικό.

Όπως διευκρίνισε στον γράφοντα, πριν φτάσει η επίδραση στο καλλιτεχνικό του κομμάτι, η μελέτη των γραπτών τού Ράιχ του άλλαξε τη ζωή, μιας και αυτά που διάβαζε τα ένιωθε σε βαθύ επίπεδο - ίσως από χαραμάδες στη θωράκισή του, με αποτέλεσμα να συμβαίνουν δημιουργικές κατεδαφίσεις καθώς καθημερινά του διαφοροποιούσε απόψεις, συμπεριφορές, ιδεολογίες κ.α. οι οποίες μέχρι τότε νόμιζε ότι ήταν απόλυτες και οριστικές.

Η κατανόηση και εν μέρει βίωση τής θωράκισής του, όπως και η αντίληψη των ιδε-

---

(116) http://friesengallery.com/artists/190/tom-lieber/

(117) http://bnlmtl2014.org/en/artists/hito-steyerl/

(118) Caravaggio and the Physiology of Schizophrenia - http://www.psyartjournal.com/article/show/mather-caravaggio_and_the_physiology_of_schizop

(119) http://www.duncanlaurie.com/users/duncan

(120) http://orgonomy.org.gr/index.php/o-syllogos/istoria/2001-2010/2004

(121) http://storyacious.com/art-feature-first-reich/

(122) CFP: Surrealism and Counterculture, 1960—1980 (Chicago, 12-15 Feb 14) - http://arthist.net/archive/5006.

(123) Artist of the Week: Christian Sampson - http://lvl3media.com/artist-of-the-week-christian-sampson/

(124) http://www.theremainsoftheweb.com/tag/wilhelm-reich/

(125) http://earlmcgrathgallery.com/galleryartists/white/who%20are%20parents/ofc.html

(126) http://orgoneus.bandcamp.com

(127) http://www.stafaband.info/download/mp3/lagu_pop_will_eat_itself_orgone_accumulator/

(128) http://www.peterlangman.com/Playwriting/Plays.html

(129) "A Man Called Destruction: The Life and Music of Alex Chilton, From Box Tops", Holly George-Warren - Chapter 19 - Shakin' the World -

(130) "An Inside Look by SA Martinez & Nick Hexum", SPEAK EASY - http://www.311.com/dont-tread-on-me

(131) Ben Butler's "Cloud Morphology" at Crosstown Arts - http://www.memphisflyer.com/memphis/ben-butlers-cloud-morphologies-at-crosstown-arts/Content?oid=3764101

(132) Martin Sexton's Spectres of Marx Pays Tribute to Wilhelm Reich's Much Discredited Theory of Orgone - http://artdaily.com/news/33480/Martin-Sexton-s-Spectres-of-Marx-Pays-Tribute-to-Wilhelm-Reich-s-Much-Discredited-Theory-of-Orgone

(133) http://elijahbrubaker.com/?tag=reich

(134) http://technoccult.net/archives/2013/01/17/technoccult-interview-wilhelm-reich-comic-book-biographer-elijah-brubaker/

(135) http://www.tba21.org/collection/artist/355/artwork/180

(136) http://www.chelouchegallery.com/newsItem.php?id=54

(137) http://welcometotripcity.com/2012/03/toucannui-05-the-fruits-of-feirinha/

(138) http://mmulinkgallery.wordpress.com/tag/wilhelm-reich/

(139) Two Works for Wilhelm Reich - http://www.pica.org.au/downloads/157/TwoWorks_catalogue.pdf

(140) http://www.artinamericamagazine.com/news-features/interviews/massimiliano-gioni-ghosts-in-the-machine/

(141) BERLIN: FINISSAGE OF 'WILHELM REICH/AYN RAND' AT ESSAYS AND OBSERVATIONS - http://www.artfridge.de/2011/03/berlin-finissage-of-wilhelm-reichayn.html

(142) Nazism, nukes and 'Nam: The art of 'perpetual refugee' Gustav Metzger - http://www.haaretz.com/life/arts-leisure/.premium-1.574758

(143) «Why Classical Music Has Become a Bore», by Thomas Lorango. Offshoots of Orgonomy, No. 11, Autumn 1985.

(144) https://www.youtube.com/watch?v=emcr1Awj2B0

(145) https://www.youtube.com/watch?v=emcr1Awj2B0

Ο πιανίστας Χρήστος Πεχλιβάνης.

ών τής αυτορύθμισης και τής εργασιοδημοκρατίας τού Ράιχ, επέδρασαν επίσης πολύ θετικά, καταρχήν στην εκπαιδευτική του δραστηριότητα ως δασκάλου πιάνου, φέρνοντάς τον πιο κοντά στα παιδιά, ενώ οι (όποιες) αποθωρακίσεις που βίωνε του ανέπτυσσαν την τεχνική και την έκφρασή του στο πιάνο, με τρόπο που δεν μπορεί να την περιγράψει ή ερμηνεύσει ακαδημαϊκά, αφού με πολύ λίγη εξάσκηση, ξαφνικά, η τεχνική του έγινε πιο στέρεη και ο ήχος του στο πιάνο πιο ποιοτικός και ζωντανός.

Επειδή έχει και το χάρισμα τού τραγουδιού, η φωνή του άλλαξε σε μεγάλο βαθμό, απέκτησε βάθος και ηχητικό όγκο ενώ ενοχλήσεις που είχε κατά καιρούς στο φάρυγγα, εξαφανίστηκαν! Οι αυτοσχεδιαστικές του δεξιότητες επίσης αναπτύχθηκαν και νέοι ήχοι έβγαιναν από τις συνθέσεις του.

Το 2004 έγραψε την πρώτη του συνθετική δημιουργία βαθιά επηρεασμένος από τον Ράιχ. Ήταν ένα τραγούδι, «Το Μυστικό»(146) και αργότερα μελοποίησε την «Προσευχή» που βρίσκεται στο βιβλίο τού Ράιχ «Η δολοφονία τού Χριστού».

Η ανάλυση τού Ράιχ για το ζήτημα τού μυστικισμού τον έκανε επίσης να συνειδητοποιήσει ότι αυτός υπάρχει διάχυτος στη μουσική βιομηχανία και σταδιακά άρχισε να διαισθάνεται τις μυστικιστικές τάσεις μουσικών και άλλων καλλιτεχνών, κάτι που παλαιότερα θεωρούσε «νορμάλ».

Ενδιαφέρον για τον Ράιχ έδειξαν αμέτρητοι διανοούμενοι και κορυφαίοι άνθρωποι τής τέχνης, όπως ο Σοβιετικός σκηνοθέτης και θεωρητικός τής τέχνης Σεργκέι Αϊζενστάιν(147) (Sergei Eizenstein), ο οποίος υπήρξε πρωτοπόρος τού σοβιετικού και παγκόσμιου κινηματογράφου. Ο Αϊζενστάιν ζήτησε το 1934 να του στείλει ο Ράιχ όλη τη βιβλιογραφία για το κίνημα τής sex-pol!

Πολλά βιντεάκια έχουν φτιαχτεί εμπνευσμένα από τη ζωή τού Ράιχ(148)(149)(150)(151) ένα μυθιστόρημα(152) γι΄ αυτόν έχει εμφανιστεί ως ροκ όπερα, μιούζικαλ και σε DVD.(153) Μια θεατρική χορογραφία εμπνεύστηκε και δημιούργησε η πρωτοπόρος συνθέτης ηλεκτρονικής μουσικής Ursula Bogner,(154) ενώ σε φιλμ μεγάλου μήκους έχουμε δει δια-

(146) Χρήστος Πεχλιβάνης - Το Μυστικό - https://www.youtube.com/watch?v=jaZVShAH6oA

(147) http://el.wikipedia.org/wiki/Σεργκέι_Αϊζενστάιν

(148) http://www.orgonomy.org.gr/index.php/2013-07-22-06-13-34/polymesa/to-dikaioma-sti-gnosi

(149) https://www.youtube.com/watch?v=DHyeS94J7EA

(150) http://todeskino.blogspot.gr/2014/04/wilhelm-reich.html

(151) Nicolás Guagnini: Discharge, (200?), loop, 16 mm transferred to DVD - http://artnews.org/ellenblumenstein/?t=7453&g_a=overview

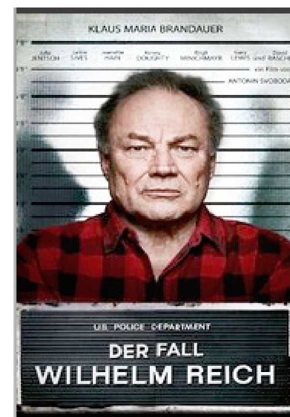
(152) http://en.wikipedia.org/wiki/Wilhelm_Reich_in_Hell

(153) http://www.imdb.com/title/tt0803892/?ref_=ttpl_pl_tt

(154) Sexbox review – free love gets a dance workout, by Hackney Showroom - https://www.theguardian.com/stage/2016/dec/04/sexbox-review-free-love-workout-impermanence-dance-theatre-hackney-showroom

στρεβλωμένες τις θεωρίες του και τη ζωή του στο ημι-πορνογράφημα *«Τα μυστήρια τού οργανισμού»*,[155] τού (δημοφιλούς στην Ελλάδα) σκηνοθέτη Ντούσαν Μακαβέγιεφ.

Το 2012 προβλήθηκε σε κινηματογραφικές αίθουσες το (σχεδόν) θετικό για τη ζωή του φιλμ «The Strange Case of Wilhelm Reich».[156] Ο πρωταγωνιστής τού έργου, Αυστριακός ηθοποιός, σκηνοθέτης και καθηγητής Μπροντέρ (Klaus Maria Brandauer), έγινε (και αυτός) υποστηρικτής τού Ράιχ μόλις διάβασε το σενάριο,[157] που έγραψε ο εκστασιασμένος για τη ζωή τού Ράιχ Αυστριακός σκηνοθέτης Σβόμποντα (Antonin Svoboda), ο οποίος ερεύνησε για αρκετά χρόνια την περίπτωση Βίλχελμ Ράιχ. Θαυμαστής τού Ράιχ υπήρξε και ο παραγωγός τηλεοπτικών εκπομπών και φιλμ Σνάιντερ (Bert Schneider).[158]

Στην Αθήνα το «Αντιθέατρο» Μαρίας Ξενουδάκη ανέβασε το 2014 το έργο «Homo Normalis»,[159] εμπνευσμένο από το βιβλίο τού Ράιχ «Άκου ανθρωπάκο!». Το «Αντιθέατρο» ανέβασε με τον ίδιο τίτλο θεατρική παράσταση το 2001. Το 2016 μια ακόμα θεατρική ομάδα παρουσίασε το «Άκου ανθρωπάκο» στη Θεσσαλονίκη.[160]

Προφανώς αυτοί οι καλλιτέχνες και οι άλλοι συντελεστές τής παράστασης, θεώρησαν το βιβλίο «Άκου ανθρωπάκο!» σπουδαίο και όχι «αφελές», όπως νομίζει ότι είναι ο συγγραφέας και βιβλιοκριτικός Ευγένιος Αρανίτσης, ο οποίος αδυνατεί να κατανοήσει το βούρκο τής συγκινησιακής αβύσσου που αναδεικνύει αυτό το βιβλίο, μια άβυσσο που την κατανόησε αμέσως μια θεραπευόμενη από τον Ράιχ πάσχουσα από σχιζοφρένεια...[161]

Στην ουσία, το ερώτημα που θέτει με αυτό το βιβλίο ο Ράιχ στον καθένα μας είναι απλό και μεγαλειώδες ταυτόχρονα:

Γιατί κυβερνάνε τον πλανήτη τόσες χιλιάδες χρόνια άτομα που πάσχουν από συγκινησιακή πανούκλα, βοηθούμενα από μικρούς ανθρωπάκους.

Επειδή η συγκινησιακή πανούκλα δεν έχει γίνει αντιληπτή έως σήμερα και ένας Μεγάλος Άνθρωπος, μαζί με ένα μικρό ανθρωπάκο βρίσκονται μέσα στον καθένα από εμάς, είναι η απάντηση που δίνει.

Ο ίδιος ο Ράιχ είχε πει κάποτε το εξής, για να δείξει πόσο διαδεδομένη είναι η συγκινησιακή πανούκλα:

«Είμαι κι εγώ ικανός να σταυρώσω το Χριστό»! Εννοώντας ότι κάποια στιγμή, ακόμα και αυτός που ανακάλυψε την πάθηση, μπορεί να βρεθεί στη θέση να υποφέρει από κρίση

(155) «William Carlos Williams's Influence on Kenneth Burke», by David Blakesley - http://www.imdb.com/title/tt0067958/

(156) http://www.imdb.com/title/tt2180549/

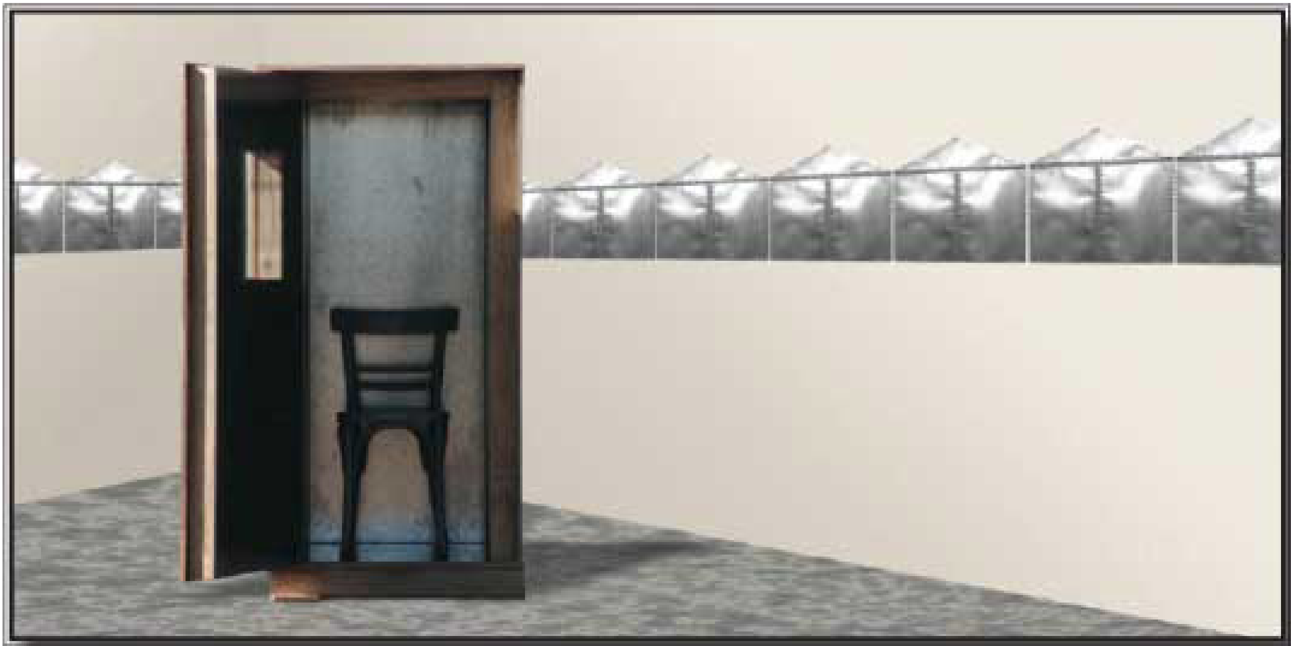
(157) «The Strange Case of Wilhelm Reich: Interview with Klaus Maria Brandauer» - http://www.electricsheepmagazine.co.uk/features/2013/01/23/the-strange-case-of-wilhelm-reich-interview-with-klaus-maria-brandauer/

(158) The Religious Affiliation of Film and TV Producer Bert Schneider - http://www.adherents.com/people/ps/Bert_Schneider.html

(159) Homo Normalis, το πρότυπο της «ομαλότητας»: στο Αντιθέατρο Μαρίας Ξενουδάκη - http://www.culturenow.gr/31054/homo-normalis-to-protypo-ths-omalothtas-sto-antitheatro-marias-ksenoydakh

(160) https://yperthesi.wordpress.com/2016/01/14/το-βιβλίο-τού-ράιχ-άκου-ανθρωπάκο-στο/

(161) Σ.τ.Χ.Μ.: Στην "Ανάλυση τού χαρακτήρα", (σελ. 176 3ος τόμος εκδόσεις Καστανιώτη) ο Ράιχ τονίζει ότι οι σχιζοφρενείς σε περιόδους διαύγειας είναι ικανοί να αντιλαμβάνονται τι συμβαίνει με τους ανθρώπους και τα κοινωνικά θέματα με μεγάλη ευφυΐα όσο κανένας άλλος τύπος χαρακτήρα, αλλά αυτή η βαθιά ευφυΐα τους απειλεί άμεσα την εύθραυστη ύπαρξή τους.

Αντώνης Κέλλης, «Το Δωμάτιο», 2001, (συσσωρευτής οργόνης W. Reich, μεταλλικά σπίτια, διαστάσεις μεταβλητές).

συγκινησιακής πανούκλας...

Από τις ανακαλύψεις τού Ράιχ για τη σωματική θωράκιση και την ενέργεια ξεπήδησαν πλήθος σωματικών θεραπειών, όπως η σωματική ψυχοθεραπεία,(162)(163) ενώ εμπνεύσθηκαν από την ανακάλυψη τής σωματικής θωράκισης οι θεμελιωτές τής θεραπείας με κινήσεις χορού,(164)(165)(166)(167)(168)(169)(170)(171)(172) αλλά και το σωματικό χορο-θέατρο.(173)(174)(175)

Ο διάσημος Αμερικανός σκιτσογράφος Στέιγκ (William Steig), δήλωνε ότι ο Ράιχ του έσωσε τη ζωή, τον εκτιμούσε βαθύτατα και ήταν αυτός που σκίτσα του κοσμούν το βιβλίο «Άκου ανθρωπάκο!».

Ο καλλιτέχνης Αντώνης Κέλλης παρουσίασε την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων

(162) http://en.wikipedia.org/wiki/Body_psychotherapy

(163) The Wilhelm Reich Project - http://judythweaver.com/writings/the-wilhelm-reich-project/

(164) "Creating Connections Between Nursing Care and the Creative Art Therapies", Edited by Carole-Lynne Le Navenec, and Laurel Bridges. Charles Thomas Publishers, 2005, (on page 277).

(165) "Dance Movement Therapy: Theory and Practice", by Helen Payne, Routledge London, 1992 (σελ. 12).

(166) https://www.facebook.com/ADTAConference/posts/319625801470082

(167) http://www.adta.org/about_dmt

(168) http://www.dancetheater.gr/αρχείο/item/9181-θεραπευτική-ομάδα-αυτογνωσίας-με-την-χριστίνα-κλεισιού-νη-present-body

(169) "DANCE MOVEMENTTHERAPY IN BRITAIN Pioneers of a Profession", by Bonnie Meekums, 2007. (σελ. 31) - https://www.academia.edu/1987077/DANCE_MOVEMENT_THERAPY_IN_BRITAIN_Pioneers_of_a_profession

(170) http://www.danceandbodypsychotherapynyc.com/group-dmt-and-reichian-body-mind-therapy.php

(171) http://www.ecopsychology.org/journal/gatherings6/html/Movement/movement_dance.html

(172) HISTORY OF MOVEMENT THERAPIES - EXAMINATION PREPARATION NOTES, 2004 Prepared by: Patricia Woodall - http://www.iapop.com/wp-content/uploads/2011/02/dissertations/woodal-historyofmovementtherapies.pdf

(173) http://www.catt-international.org

(174) http://www.quilombo.gr/τα-εργαστήρια/σωματικό-θέατρο/

(175) http://www.dancetheater.gr/μαθήματα-χορού/σωματικό-θέατρο-χοροθέατρο

το 2004, εικαστική παράσταση με ένα συσσωρευτή οργόνης, ο οποίος είχε εντός του οθόνη, ως μέσο αφήγησης (σε συνέχειες) τής ιστορίας τής τέχνης.[176]

«Μέσα από τα έργα ζωγραφικής προσπαθώ - δηλώνει ο καλλιτέχνης - να αναγνωρίσω τον κόσμο και να κατανοήσω τον εαυτό μου.Πρόκειται για εμπειρία που προκαλεί αβάσταχτο πόνο και η αναζήτηση γίνεται οδυνηρή. Προκαλείται μια σχάση του σώματος, όταν αυτό έρχεται αντιμέτωπο με την πύκνωση της Ιστορίας για να προσδιορίσει τη θέση του. Ο συσσωρευτής λειτουργεί για μένα συμβολικά άλλα και πραγματικά ως δωμάτιο κάθαρσης, αλλά και ως μήτρα που θα βγει ο άνθρωπος καθαρός και υγιής κάνοντας την υπέρβαση απέναντι στον εαυτό του αλλά και την ιστορία», διευκρινίζει ο καλλιτέχνης.[177][178]

Ο Αμερικανός ζωγράφος Ντάμαν (Carol Duhman),[179] έχει δώσει σε έργα του τον τίτλο «Η Έρευνα για την Οργόνη», («The Search for Orgone»).[180] Το 2000 ένα από αυτά πωλήθηκε από τον Οίκο Cristie's περίπου 16.000 Ευρώ.[181][182] Στην πορεία ζωγράφισε έναν συσσωρευτή,[183] ενώ ένας άλλος Αμερικανός ζωγράφος απέδωσε σε πίνακά του μια από τις οργονοκουβέρτες τού Ράιχ.[184][185]

Η έμπνευση που έδωσαν η ζωή και οι ανακαλύψεις τού Ράιχ στο χώρο των τεχνών είναι προφανής. Οι υποσημειώσεις που ακολουθούν αφορούν καλλιτέχνες οι οποίοι

(176) http://www.kellis.gr/002_kellis_profile_2.pdf

(177) Σ.τ.Χ.Μ.: Το έργο εκτέθηκε το 2004 με πρωτοβουλία τού Εμμανουήλ Μαυρομμάτη στον κήπο τού Θησείου, με την ομάδα "Ο Κήπος", στην Πολιτιστική Ολυμπιάδα, "ΑΘΗΝΑ BY ART", που οργάνωσε ο Δήμος Αθηναίων και η Ένωση Ελλήνων Τεχνοκριτών (A.I.C.A) στην Αθήνα το 2004.

(178) Σχετικά το έργο τού Αντώνη Κέλλη «Το Σωμάτιο» ο καλλιτέχνης υποσημειώνει: *«Η ιδέα της χρήσης του συσσωρευτή, ήρθε στην τρίτη ενότητα των έργων μου το 1996, με τα πρώτα σχέδια του «Δωματίου». Το «Δωμάτιο» είναι το αποτέλεσμα της ιδέας και των υλικών (της δεύτερης δηλαδή δίπολης ενότητας που αναφέρω στο υπόμνημά μου). Το «Δωμάτιο» λοιπόν αποτελεί την πρώτη πτυχή ενός τρίπτυχου που θα ακολουθήσει. Το πρώτο έργο είναι «το Δωμάτιο» που έρχεται να κλείσει τον κύκλο που είχε ξεκινήσει με τα «μεταλλικά σπίτια» στο χώρο, μια εγκατάσταση που εκτέθηκε το 1991 στο «ΜΥΛΟ» στη Θεσσαλονίκη. Τα μεταλλικά σπίτια εσωτερικά έχουν ξύλο και εξωτερικά μέταλλο, ενώ το «Δωμάτιο» εσωτερικά μέταλλο και εξωτερικά ξύλο. Αφορά στην αρχή της οργανικής και ανόργανης ύλης, «εγκλωβίζοντας» μέσα του κοσμική ενέργεια ή οργόνη όπως την αποκαλεί ο εφευρέτης της W. Reich. Είναι δηλαδή ένας πυκνωτής ενέργειας στον αντίποδα των κλωβών (της εγκατάστασης δηλαδή με τα μεταλλικά σπίτια). Τον εγκαθιστώ στο χώρο, ως ένα σημείο θεραπείας που συμβολικά λειτουργεί σαν το καθαρτήριο του Δάντη, ενώ τα σπίτια μένουν στον τοίχο. Το έργο εκτέθηκε το 2002 στο Εικαστικό Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Λάρισας με την επιμέλεια του Εμμανουήλ Μαυρομμάτη».*

(179) http://www.carrolldunham.net/biography/

(180) "ART IN REVIEW; Carroll Dunham -- 'The Search for Orgone'" by GRACE GLUECK - http://www.nytimes.com/2001/10/19/arts/art-in-review-carroll-dunham-the-search-for-orgone.html

(181) http://www.artvalue.com/auctionresult--dunham-carroll-1949-usa-the-search-for-orgone-f-2179726.htm

(182) http://www.mutualart.com/Artwork/The-Search-for-Orgone--F/E1647A02E93DB10D

(183) http://www.christies.com/lotfinder/drawings-watercolors/carroll-dunham-orgone-accumulator-5623297-details.aspx

(184) Artist of the Week: Christian Sampson - http://lvl3media.com/artist-of-the-week-christian-sampson/

(185) http://www.christiansampson.net/show_image.php?image=63

The Compasionate Love of Life.
Έργο τού γλύπτη Nathan Hale.
(Η φωτογραφία περιέχεται στο βιβλίο: «Exploring the Roots of Human Emotion in Sculpture» , Nathan Cabot Hale, Ph.D., ANA, FNSS. White Whale Press, New York, 2007).

εμπνεύσθηκαν από τις ανακαλύψεις του.[186][187][188][189][190][191][192][193][194][195] όπως για παράδειγμα ο ζωγράφος Γουάιτ (Eric White) ο οποίος με τον πίνακά του *«Orgonomic Functionalism Conference»* απέδωσε με έξοχο φυσικό τρόπο ένα συνέδριο στο οποίο οι σύνεδροι συζητούν το θέμα τού οργονομικού λειτουργισμού. Το χαρακτηριστικό σήμα τού οργονομικού λειτουργισμού το φέρουν οι περισσότεροι σύνεδροι πάνω τους ως ένα είδος κασκόλ ή μαντηλιού.[196]

Ο ζωγράφος και γλύπτης Νόλαντ (Kenneth Noland[197]), τού οποίου τα έργα εκτίθενται σε μόνιμες συλλογές σε πολλά μουσεία των ΗΠΑ, της Ευρώπης, τής Ιαπωνίας, και τής Αυστραλίας,[198] έχει την άποψη ότι υπάρχει μια κοινή αρχή σε όλους τους καλλιτέχνες όταν δημιουργούν τέχνη, ακόμα και σε εκείνους που την απολαμβάνουν και αυτή δεν σχετίζεται με τη νόηση αλλά με μια ασυνείδητη συγκινησιακή διέγερση και ταύτιση με το έργο τής τέχνης τους.[199]

Ο γλύπτης Νίθαν Κάμποτ Χέιλ (Nathan Cabot Hale) θεωρεί ότι κρίσιμη τομή στην εξέλιξή του είχε η γνώση του για το έργο τού Ράιχ. Έχει γράψει το βιβλίο (ειδικά για καλ-

---

(186) http://www.medienkunstnetz.de/works/meat-joy/

(187) "A Body of Vision: Representations of the Body in Recent Film and Poetry", by R. Bruce Elder, Wilfrid Laurier University Press, 1997, (σελ. 143).

(188) Tom Lieber is an internationally recognized abstract painter. His work is contemplative, subtle in configuration and color and powerfully emotive. A recipient of a national endowment for the arts grant, his work is included in the collections of the metropolitan museum of art, the Guggenheim Museum, SFMoMA, the Tate Gallery London and the Museum of Contemporary Art Los Angeles, among others.- http://friesengallery.com/artists/190/tom-lieber/

(189) http://zitogallery.com/paintings/collage-paintings/photo526/

(190) http://nashart.info/when-elsa-lindenberg-meets-wilhelm-reich/

(191) http://www.francielyshak.com/archive/Secret/Secret%20pages/JoeyText.html

(192) http://www.shardcore.org/shardpress/index.php/2008/01/18/freud-vs-reich-2008/

(193) http://www.frieze.com/issue/article/beyond-the-frame/

(194) http://www.theguardian.com/artanddesign/2015/oct/07/linder-sterling-art-punk-feminism-performance-art

(195) http://www.blumandpoe.com/sites/default/files/press/LS-Guardian10072015.pdf

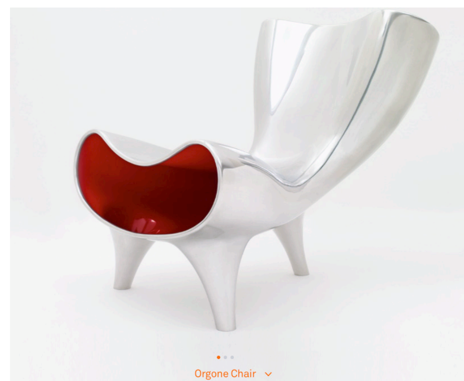
(196) http://ewhite.com/painting/

(197) http://www.kennethnoland.com

(198) http://en.wikipedia.org/wiki/Kenneth_Noland

(199) "Interview with Artist Kenneth Noland", Richard Scwartzman, M.D. The Journal of Orgonomy, Vol. 41, No 1, 2007.

λιτέχνες) «Abstraction in Art and Nature» στο οποίο αποτυπώνει ποικίλα ενεργειακά φαινομενα τα οποία μπορεί να τα δει κάποιος απλώς με τα μάτια του και εξερευνώντας τις ρίζες τής ανθρώπινης έκφρασης στη γλυπτική συνέθεσε το βιβλίο «Exploring the Roots of Human Emotion in Sculpture», με το οποίο διερευνά το σύνολο των μορφών τής ενέργειας τής ζωής, τής οργόνης τού Ράιχ όπως λέει, η οποία κινεί και διαμορφώνει κάθε ζωντανό πλάσμα στον πλανήτη.[200]

http://marc-newson.com/orgone-chair/

Ο Κάμποτ Χέιλ σε βιβλίο του[201] για την γλυπτική και την τέχνη γράφει: «*...Με απασχολεί το ερώτημα εάν η γλυπτική έχει τη δυνατότητα να εκφράσει την ψυχή των πραγμάτων .... αυτό το ακαθόριστο πνεύμα που αναδύει τη ζωή στο σύμπαν --- αυτό που ο Βίλχελμ Ράιχ ονόμασε οργονοενέργεια*».

Ο Χέιλ, υπήρξε ένα καλλιτέχνης, ποιητής, συγγραφέας και με εκπαιδευτική καριέρα στο χώρο τής τέχνης με μακρά πορεία και πολλά βραβεία. Η τέχνη του είναι βασισμένη στο ερώτημα τού πώς μπορεί η ανθρώπινη φιγούρα στη γλυπτική να εκφράσει τις συγκινήσεις και την κίνηση τής ενέργειας που οι συγκινήσεις εμπεριέχουν.

Στη μακρόχρονη πορεία του ως καλλιτέχνης αναγνώρισε ότι η ενεργειακή και συγκινησιακή κατάσταση παίζει το βασικότερο ρόλο στη δημιουργία των γλυπτών του. Όπως σημειώνει η ενέργεια εντός τού καλλιτέχνη ρέει στη διάρκεια τής δημιουργίας του από αυτόν στο δημιούργημά του και υποστηρίζει ότι ο καλλιτέχνης προβάλλει το χαρακτήρα του διά μέσου τής δουλειάς του.

Έχει ακριβώς την ίδια άποψη με την Μαρία Κάλλας η οποία δηλώνει ότι *(«αν η αλήθεια τής στιγμής την οδηγεί να τραγουδήσει φάλτσα, θα τραγουδήσει φάλτσα, γιατί είναι ο χαρακτήρας που ‘φαλτσάρει’»)*, υποστηρίζοντας πως η διαταραχή στο χαρακτήρα τού καλλιτέχνη αναδύεται πάντα με κάποιο τρόπο στην τέχνη του.

Με το συγκεκριμένο βιβλίο του παρουσιάζει και αναλύει καλλιτεχνικές δημιουργίες από την προϊστορική εποχή έως τον 20ό αιώνα, στις οποίες διακρίνεται η αυξανόμενη συνειδητότητα τής ανθρωπότητας για τον κόσμο που την περιβάλλει και υποστηρίζει ότι η τέχνη αποκαλύπτει τον τρόπο που οι άνθρωποι μεταχειρίζονται τους άλλους, από τη στιγμή τής γέννησης έως το τέλος τής ζωής τους.

Οι ανακαλύψεις τού Ράιχ ενέπνευσαν επίσης τον Αυστραλό καλλιτέχνη Νιούσον (Marc Newson), ο οποίος θεωρείται ώς ένας από εκείνους που επηρέασαν περισσότερο από κάθε άλλο το χώρο τού design. Ο Νιούσον έδωσε το όνομα τής οργόνης (orgone) σε αρκετές δημιουργίες του.[202]

Στο βιβλίο «Jazz Visions: Lennie Tristano and His Legacy», ο Βρετανός τζαζίστας και παραγωγός Petre Ird αναφέρεται στη μεγάλη επιρροή τού Ράιχ στον Tristano και σε άλ-

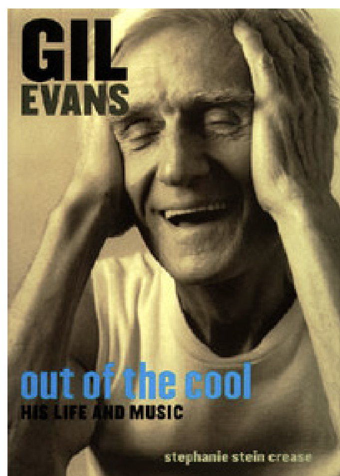
(200) «Exploring the Roots of Human Emotion in Sculpture» by Nathan Cabot Hale, Ph.D., ANA, FNSS. White Whale Press, New York, 2007.

(201) Cabot Hale, Ph.D., NA., FNSS., «ON THE PERCEPTION OF HUMAN FORM IN THE SCULPTURE. White Whale Press, Armenia, NY, 2006.

(202) http://marc-newson.com/orgone-chair/

λους μουσικούς τής τζαζ και καλλιτέχνες, όπως τους Ronnie Ball και Gil Evans. Γεγονός είναι ότι οι μουσικοί αλληλεπιδρούν ο ένας στον άλλον. Όταν παίζουν νιώθουν αυτόν τον ηλεκτρισμό, τη διέγερση, την ανατριχίλα (τής οργόνης) και βεβαίως όταν παίζουν μουσική δεν σκέφτονται τη μουσική, τη νιώθουν.

Ωστόσο, ο μόνος που μέχρι τώρα έχει στην κυριολεξία κεραυνοβοληθεί από το έργο τού Ράιχ υπήρξε ο τζαζίστας Γκιλ Έβανς (Gil Evans). *«Ήμουν τόσο θαμπωμένος από τα γραπτά τού Ράιχ* - (αναφέρει) - *ώστε για τρεις εβδομάδες δεν μπορούσα να κάνω οτιδήποτε άλλο. Κάθισα κάτω και διάβασα οτιδήποτε μα οτιδήποτε έγραψε».*[203] Ο Έβανς θέλησε να γράψει και μια όπερα προς τιμήν τού Ράιχ, αλλά η προσπάθειά του απέτυχε για λόγους που σχετίζονταν με την ασταθή καλλιτεχνική φύση του.[204]

Όλα δείχνουν ότι αυτό που τελικά δίνει την εσωτερική ώθηση στον καλλιτέχνη και σε κάθε άλλον για να δημιουργήσει κάτι δεν μπορεί να είναι τίποτα άλλο παρά ένα μικρό ή μεγάλο «ρυάκι» οργόνης που τον κατακλύζει. Όπως περιγράφεται παραστατικά σε βιβλίο που εκδόθηκε στις αρχές τού 20ού αιώνα: *«...Ένας αθλητής .... μερικές φορές φτάνει σε μια τέτοια κατάσταση που νιώθει ένα παιχνίδι ως πλήρως απολαυστικό ..... Εάν συνεχίσει από αυτή τη στιγμή και πέρα ίσως να έρθει μια ημέρα όπου το παιχνίδι θα παίζει το παιχνίδι μέσα από αυτόν. --- Με τον ίδιο τρόπο ένας μουσικός φτάνει ξαφνικά σ' ένα σημείο όπου η ευχαρίστηση για την τεχνική του χάνεται εντελώς και σε κάποια στιγμή έμπνευσης γίνεται αυτός το όργανο διά μέσου τού οποίου ρέει η μουσική».*[205]

Ο Ράιχ από τη μεριά του έγινε αυθόρμητα ζωγράφος κατά τη διάρκεια τού συγκλονιστικού και καταστροφικού πειράματος όρανουρ, όταν τοποθέτησε ένα μιλιγκράμ ραδίου σε συσσωρευτή οργόνης, καθώς όσα συνέβησαν και η ενεργειακή ώθηση που δέχθηκε στη διάρκεια τού πειράματος ήταν πέρα από κάθε φαντασία και ανθρώπινη αντοχή.[206]

Στη διάρκεια των τοξικών επιδράσεων τού πειράματος αναδύθηκε η αγάπη του για τη ζωγραφική η οποία τον βοήθησε να σωθεί αν και υπέστη βαρύ καρδιακό επεισόδιο, καθώς τον ανακούφιζε από την οδύνη που βίωνε.

Αυτό συνέβη μετά το 1950 όταν η κόρη του Εύα του έκανε τυχαία δώρο για τα Χριστούγεννα, πινέλα και μπογιές ζωγραφικής.

Όπως λέει ο βιογράφος τού Ράιχ, Μάιρον Σάραφ, ζωγράφισε 10 καμβάδες σε δύο εβδομάδες. Τα θέματά του τα συνέθετε με λαμπερά χρώματα. Απεικονίζουν τη φύση, το θάνατο και τη ζωή.

---

(203) «Gil Evans - Out of the Cool His lIfe and Music», by Stephanie Stein Crease. Cappella Books, 2002 (on page 182).

(204) «Myself Among Others», by George Wein with Nate Chinen. Foreword by Bill Cosby. Da Cappo Press, 2003, (on page 399).

(205) «The Psychology of Relegion» by Edwin Diller Starbuck. (on page 385) - https://ia601204.us.archive.org/21/items/b2809833x/b2809833x.pdf

(206) "The Oranur experiment, First Report (1947-1951)", ("Το πείραμα όρανουρ, πρώτη αναφορά",, στο οποίο περιγράφονται τα συγκλονιστικά, απίστευτα και ταυτοχρόνως πολύ δυσμενή φαινόμενα από αυτό το πείραμα, περιέχεται στο "Orgone Energy Bulletin" Vol. 3, No 4 και στο βιβλίο 'SELECTED WRITINGS», by Wilhelm Reich. Farrar, Straus and Giroux, (on page357).

Η δεύτερη σύζυγος τού Ράιχ, Ίλσε, υποστηρίζει ότι η τεχνοτροπία του μοιάζει περισσότερο με αυτή τού ζωγράφου Μουνκ (Edvart Munch),[207] τον οποίο άρχισε να εκτιμά ιδιαίτερα κατά την περίοδο παραμονής του στο Όσλο.[208]

Ο ίδιος ο Ράιχ σε γράμμα του στον ιδρυτή τού σχολείου Σάμερχιλ, Αλέξανδρο Νιλ, έγραφε ότι το πείραμα Όρανουρ έφερε στην επιφάνεια την καλλιτεχνική του φλέβα. *«Νιώθω απίστευτη ευχαρίστηση ζωγραφίζοντας»*, εκμυστηρευόταν.

Το 1950 σημείωνε στο (πρώην) απόρρητο ημερολόγιό του: *«Ο επιστήμονας και ο καλλιτέχνης δεν βρίσκονται πλέον στο χώρο διαφορετικών και εντελώς αντίθετων κόσμων».*

Ένα χρόνο μετά, το 1951 και ενώ εξελίσσονταν οι καταστροφικές επιδράσεις τού πειράματος όρανουρ[209] σημειώνει:

«...Ξεκίνησα από χθες να ζωγραφίζω. Η μορφή και το χρώμα ρέουν από τα χέρια μου πάνω στον καμβά».

«...Τι υπέροχη εμπειρία. Η ηδονή να αφήνεις τη σύνθεση τού χρώματος να ρέει από τα δάχτυλά σου είναι κάτι εξαιρετικά διεγερτικό».

Wilhelm Reich, oil on canvas, 22 3/4 x 34 3/4 in. - http://gallery400.uic.edu/exhibitions/wilhelm-reich

Ερμηνεύοντας ένα μέρος τής επίδρασης τής ζωγραφικής πάνω του αναφέρει: *«...τα μάτια και ειδικά τα δάχτυλα ενώνονται και τα χρώματα "ρέουν μέσα από αυτά" όταν ζωγραφίζω»...*

Επίσης, οι ανακαλύψεις του, όπως η πρόσκληση φωταύγειας οργόνης σε σωλήνες κενού, τον ώθησαν να αποκρυπτογραφήσει ορισμένα μυστικά από το φάσμα φωτός τους. Βασιζόμενος σε αυτές τις παρατηρήσεις θεώρησε ότι είναι ξεπερασμένη η μακρόχρονη διαμάχη μεταξύ των οπαδών τού Νεύτωνα και τού Γκαίτε σχετικά με τη λειτουργία τού φωτός.

«Το φως τής ημέρας είναι σαφώς μια λειτουργία συχνοτήτων υψηλών παλμών με ταχύτατη γέννηση και θάνατο των μονάδων τής OR.[210] Η κλίμακα αναπτύσσεται προς τα πάνω ξεκινώντας από το μπλε προς το πορφυρό (με σκιές) και καταλήγει στο άσπρο φως. Η εμφάνιση τού ουράνιου τόξου αποτελεί αίνιγμα επειδή ο διαχωρισμός των χρωμάτων εξαιτίας τής

---

(207) http://en.wikipedia.org/wiki/Edvard_Munch

(208) "Wilhlem Reich - A Personal Biography", by Ilse Ollendorff Reich. Avion Books 1969, (on page 60).

(209) «Where's the Truth?», by Wilhelm Reich. Farrar, Straus and Girux, NW 2012.

(210) Σ.τ.Χ.Μ.: Ως μονάδα μέτρησης OR (OR), θεωρείται από τον Ράιχ η οργονική ένταση. Η (μία) 1 μονάδα ΟΡ είναι εκείνο το ατμοσφαιρικό φορτίο οργόνης που σε μια ώρα ελαττώνει το φορτίο τού ηλεκτροσκοπίου κατά μία μονάδα. Δείτε για περισσότερα "Βιοπάθεια τού καρκίνου", Βίλχελμ Ράιχ εκδόσεις Άκμων, 1977, (σελ. 138).

βροχής είναι μια μηχανική ερμηνεία. Ο διαχωρισμός σχετίζεται με εκφορτίσεις (ενέργειας) δεδομένου ότι μόνο οι εκφορτίσεις προκαλούν το διαχωρισμό τού φάσματος».

Ο Ράιχ κατά την περίοδο όρανουρ ζωγράφισε 45 πίνακες και δημιούργησε ένα γλυπτό αφήνοντας τα έργα του στο Μουσείο Ράιχ.

Οι ιμπρεσιονιστές έβλεπαν την οργόνη

Ο πολύ γνωστός στις ΗΠΑ, στην Ελλάδα και σε πολλές άλλες χώρες ιδρυτής τής βιοενεργειακής μεθόδου θεραπείας, ψυχίατρος Αλεξάντερ Λόουεν, έγραφε (όταν ήταν μαθητής τού Ράιχ), ότι υπήρχε η αίσθηση τής οργόνης και πιθανώς η αντίληψή της σε ορισμένους ζωγράφους τής ιμπρεσιονιστικής περιόδου.

Ο Λόουεν υποστηρίζει ότι η ιδέα αναδύθηκε από μέσα του όταν ο Ράιχ τους έδειχνε μια σειρά από φωτογραφίες που είχε τραβήξει με χρήση συσκευής ακτίνων Χ, αφού πρώτα διέγειρε το οργονοενεργειακό πεδίο των παλαμών του.

Συγκρίνοντας τους πίνακες τού Βαν Γκογκ, γράφει ο Λόουεν, είχε την εντύπωση ότι ο ζωγράφος ήταν ενήμερος για την παλλόμενη οργόνη. Αυτό το γεγονός κέντρισε το ενδιαφέρον του για τη ζωγραφική των ιμπρεσιονιστών.

Η εντύπωσή του ήταν ότι οι ιμπρεσιονιστές αναγνώριζαν κατά κάποιο τρόπο την οργόνη και κάποιες εκδηλώσεις της. Το ενδιαφέρον τους για την ατμόσφαιρα είναι ένα γεγονός που υποστηρίζει αυτό το ενδεχόμενο, επειδή από μόνο του αποτελεί ένα ερώτημα.

Η απάντηση που έχει δοθεί από τεχνοκριτικούς και ιστορικούς τής τέχνης είναι ότι αυτό που κέντρισε το ενδιαφέρον των ιμπρεσιονιστών ήταν το παιχνίδι και η σχέση τού φωτός και χρώματος. Κατά τον Λόουεν μια τέτοια ερμηνεία είναι επιφανειακή επειδή το φως και το χρώμα είναι καταστάσεις που αφορούν κάθε ζωγράφο, οποιασδήποτε εποχής και τεχνοτροπίας.

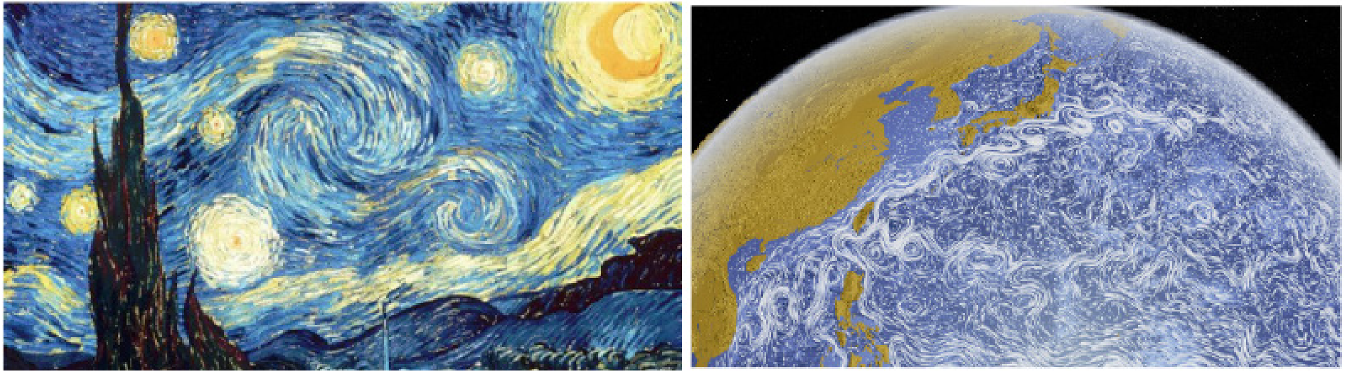
Το συμπέρασμά του είναι ότι το ρεύμα τού ιμπρεσιονισμού συνέπεσε με *«άνοιγμα προς τον κόσμο»*, μια διαστολή των αισθήσεων και τής νόησης, με άνθιση τής σκέψης κατά την εποχή τής Αναγέννησης, με τις νέες ανακαλύψεις και τα νέα φιλοσοφικά ρεύματα, τις ιδέες των Μαρξ και Ένγκελς, αλλά και τις ανακαλύψεις τού Δαρβίνου που έδιναν μια τεράστια δημιουργική διαστολή.

Τα έργα τους ήταν μια κατάσταση *«έξω προς τον κόσμο»*, δηλαδή μια ευρύτερη, διασταλτική αντίληψη τής ζωής στη φύση, έξω από το στούντιο τού ζωγράφου στον ανοιχτό αέρα, με φαινόμενα που η ευαίσθητη ματιά τού καλλιτέχνη μπορεί να αναγνωρίσει.

Μεταξύ των ζωγράφων που είχαν σαφή αίσθηση τού παλμού τής ατμόσφαιρας, θεωρεί πως ήταν οι Μονέ, Σεζάν, Βαν Γκογκ, ο μετα-ιμπρεσιονιστής Γκογκέν και ο πουαντιγιστής(211) Σερά.(212)

Θα ήταν χρήσιμο να συμπληρώσω ότι στην εποχή τους δεν υπήρχε η μεγάλη διαταραχή τού ενεργειακού πεδίου τής Γης, όπως συμβαίνει με τη σημερινή τεραστίων μεγε-

(211) http://evdokia.weebly.com/piomicronupsilonalphanutauiotagammaiotasigmamu972sigmaf.html
(212) http://evdokia.weebly.com/piomicronupsilonalphanutauiotagammaiotasigmamu972sigmaf.html

Αριστερά, ο πίνακας τού Βαν Γκογκ «Η έναστρη νύχτα». Δεξιά, πιστή προσομοίωση από τη NASA[(1)] τής σπειροειδούς κίνησης των ωκεάνειων ρευμάτων. Στην ατμόσφαιρα η σπειροειδής κίνηση εμφανίζεται στους τυφώνες, κυκλώνες, ανεμοστρόβιλους και στο Σύμπαν με τους σπειροειδείς γαλαξίες. Στο σκοτεινό οργονοδωμάτιο δεκάδες μαθητές και άλλοι συνεργάτες τού Ράιχ παρατηρούσαν αυτή την σπειροειδή κίνηση τής οργονοενέργειας, αφού πρώτα προσαρμόζονταν τα μάτια τους στο σκοτάδι μετά από αναμονή μερικών ωρών.

(1) https://www.youtube.com/watch?v=CCmTY0PKGDs

θών ηλεκτρομαγνητική ρύπανση[(213)(214)(215)] και βεβαίως με ένα περιβάλλον που δεν είχε ρυπανθεί βάναυσα από τις πάμπολλες πυρηνικές δοκιμές, τη ρίψη πυρηνικών βομβών στη Χιροσίμα και Ναγκασάκι και πολλά άλλα πυρηνικά ατυχήματα, γεγονότα που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι χωρίς αυτά την εποχή τής Αναγέννησης, το περιβάλλον και ειδικά η ατμόσφαιρα ήταν εξαιρετικά διαυγής και ζωντανή, όπως θα ήταν και η κίνηση τής οργόνης.[(216)]

Ο Λόουεν ισχυρίζεται ότι οι ιμπρεσιονιστές αντιδρούσαν με ένα είδος εσωτερικής διέγερσης, που διαχεόταν στα χέρια τους, επειδή ήταν ευαίσθητοι δέκτες των αλλαγών στην ατμόσφαιρα. (Σ.τ.Χ.Μ.: Όπως σε κάθε σχεδόν άτομο που πάσχει από ρευματοειδείς παθήσεις οι αλλαγές στον καιρό που θα συμβούν αύριο τού προκαλούν σήμερα ενοχλήσεις σε σημεία τού σώματος).

«...*Καταλήγω ότι αυτό που ζωγράφιζαν οι ιμπρεσιονιστές* - δηλώνει ο Λόουεν - *ήταν οι δονήσεις τής ατμόσφαιρας. Και αυτό σημαίνει ότι αντιλαμβάνονταν την οργονοενέργεια*».

(213) «Η δολοφονία των μελισσών από τις ανθρωπογενείς ακτινοβολίες» τού Χρήστου Μουσουλιώτη - https://wifisos.wordpress.com/2014/06/30/οι-ανθρωπογενείς-ακτινοβολίες-δολοφ-2/

(214) «Ευρύτατες οι βλάβες από την ηλεκτρομαγνητική ρύπανση: Επιληψία, ημικρανίες, διαβήτης, δερματικά προβλήματα, πολλαπλή σκλήρυνση, καρκίνος…» τού Χρήστου Μουσουλιώτη - https://wifisos.wordpress.com/2012/10/01/ευρύτατες-οι-βλάβες-από-την-ηλεκτρομα/

(215) «Χαίρε Κόσμε! Οι μελλοθάνατοι σε χαιρετούν…» τού Χρήστου Μουσουλιώτη - https://wifisos.wordpress.com/2011/02/16/hello-world/

(216) Σ.τ.Χ.Μ.: Ο Ράιχ ανακάλυψε ένα απλό τρόπο παρατήρησης της κινούμενης ατμοσφαιρικής οργονοενέργειας, ειδικά αυτής που αποκάλεσε οργονοενεργειακό περίβλημα τής Γης. Χρησιμοποιώντας τηλεσκόπιο 3,5 ιντσών με μέγιστη μεγέθυνση 185Χ όταν κοιτούσε προς τα Νότια σε μεγέθυνση 60Χ, έβλεπε την κυματιστή κίνησή τού πεδίου οργόνης, με κατεύθυνση πάντα από Δύση προς Ανατολή. Όταν επρόκειτο να αλλάξει ο καιρός συνέβαινε το περίεργο και χαρακτηριστικό γεγονός η ροή να αντιστρέφεται, κάτι που μπορούμε να παρατηρήσουμε να συμβαίνει και σήμερα, με την κίνηση να είναι από την Ανατολή προς τη Δύση. Το φαινόμενο είναι πολύ εύκολα παρατηρήσιμο, συνεχές και ανεξάρτητο από οποιαδήποτε θερμοκρασιακή ή ατμοσφαιρική αλλαγή ή μεταβολή στην κατεύθυνση ή την ταχύτητα του ανέμου. Ο Ράιχ τόνιζε ότι κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι αυτό που φαίνεται στο τηλεσκόπιο είναι κύματα ζέστης, επειδή αυτά κινούνται κάθετα προς την επιφάνεια τής Γης και όχι παράλληλα προς την επιφάνεια, όπως συμβαίνει με την κίνηση τής οργόνης. Σημειώστε επίσης ότι η κίνηση της οργόνης δεν είναι ορατή όταν στρέφουμε το τηλεσκόπιο προς τα δυτικά ή τα ανατολικά.

Οι προεκτάσεις

Στη διάρκεια των παραγωγικών χρόνων του ο Ράιχ, μεταξύ των ετών 1919-1957 έδωσε αμέτρητες διαλέξεις, έγραψε 940 μονογραφίες, περίπου 20 βιβλία και δημοσιεύθηκαν μετά το θάνατό του, 9 τόμους (γύρω στις 6.500 σελίδες συνολικά), 117 άλλα κείμενα, όπως σχόλια, άρθρα, κ.λπ. και μερικές χιλιάδες σελίδες που αφορούν θέματα της δικαστικής διαμάχης του με την FDA, αλλά και περίπου εκατό χιλιάδες χειρόγραφες σελίδες που υπάρχουν στα πρώην απόρρητα αρχεία του (άνοιξαν πενήντα χρόνια μετά το θάνατό του διατηρημένα στη Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ), περιμένοντας μελετητές της οργονομίας για να αντλήσουν πολύτιμα δεδομένα.

Το σύνολο τού έργου του δικαίως τον χαρακτηρίζει ως τον πολυγραφότερο επιστήμονα τού 20ού αιώνα. Για τον πραγματικό μελετητή διατίθεται ταξινομημένη με εξαιρετική λεπτομέρεια (εκτός των πρώην απόρρητων αρχείων του) η τεράστια συγγραφική του πορεία, η οποία κόβει την ανάσα,[217] εάν προστεθεί σε αυτήν ο συνεχής εργαστηριακός έλεγχος και πειραματισμός του από το 1934 έως το 1956.

Επιπλέον, τα δεκάδες βιβλία που έχουν γραφεί αποκλειστικά γι΄αυτόν σχολιάζοντας το έργο του, όπως και οι χιλιάδες αναφορές που υπάρχουν στη βιβλιογραφία για τις ανακαλύψεις και τις θεωρίες του, αλλά και η μεγάλη συνεισφορά του στη σεξουαλική ενημέρωση και στις σωματικές ψυχοθεραπείες,[218] είναι δεδομένα τα οποία αποδεικνύουν την επιρροή του.

Δυστυχώς οι περισσότεροι από τους θαυμαστές του, διαστρέβλωσαν λίγο έως πολύ τις ανακαλύψεις του για τη σεξουαλικότητα και τη χρήση τού συσσωρευτή οργόνης. Κλασικό παράδειγμα αποτέλεσε ο μονίμως σε κατάσταση «έκστασης» (από τα ναρκωτικά) Γουίλιαμ Μπάροουζ ο οποίος κόμπαζε ότι καθισμένος μέσα σε συσσωρευτή οργόνης είχε αυθόρμητους οργασμούς.[219][220]

Ένα παρόμοιο δείγμα νευρωτικής άγνοιας αποτελεί ο ηθοποιός και σκηνοθέτης Γούντι Άλεν (Woody Allen), ο οποίος (πιθανώς) αναφέρθηκε σατιρικά για το συσσωρευτή οργόνης στο φιλμ «Sleeper» χρησιμοποιώντας το όνομα «orgasmatron» το οποίο χρησιμοποίησε μετά δεκαετίες ένας συκοφάντης τού Ράιχ ως τίτλο τού βιβλίου του.[221] Είχε προηγηθεί στην ονοματοδοσία η χέβι μέταλ μπάντα Μότορχεντ «Motorhead» ονομάζοντας ένα άλμπουμ με το ίδιο όνομα.[222]

Ο ίδιος ο Ράιχ είναι σίγουρο ότι ελάχιστα, αν όχι καθόλου, θα εκτιμούσε το θαυμασμό και την αγάπη των ανωτέρω, πόσο μάλλον την (άσχετη) ειρωνεία τους. Ωστόσο χαιρόταν ιδιαίτερα για τη θετική αξιολόγηση που συναντούσε το έργο του από τον πατέρα τής σύγχρονης κοινωνικής ανθρωπολογίας Μπρονισλάβ Μαλινόφσκι και τον ιδρυτή

(217) YEAR-INDEX TO THE PUBLISHED WRITINGS OF WILHELM REICH, M.D. - http://www.google.gr/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CCAQFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.orgone.org%2FContent%2FWRB%2520Year-Index.pdf&ei=5mxSVJHRE4KKaInhgLAM&usg=AFQjCNGZFtnMQFJoKFCyppDydF6ch5dD4Q&sig2=QELxIkHhkpRQZx4nRbTwpg&bvm=bv.78597519,d.d2s

(218) «Body psychotherapy» - http://en.wikipedia.org/wiki/Body_psychotherapy

(219) "The Adding Machine: Selected Essays", by William S. Burroughs, Seaver Books, 1985, (on page 164).

(220) «All the Accumulators I Have Owned», by William S Burroughs. «Qui».

(221) "ADVENTURES IN THE ORGASMATRON -How the Sexual Revolution Came to America", by Christopher Turner, Farrar, Straus and Giroux, NY.

(222) https://www.youtube.com/watch?v=YbKW9R0Nz5A

τού αντιαυταρχικού σχολείου Σάμερχιλ Α. Νιλ, αλλά και από τον Βίλι Μπραντ, ο οποίος συμμετείχε στα βιοηλεκτρικά πειράματα τού Ράιχ στο Όσλο, διατηρώντας πάντοτε σημαντική εκτίμηση για τις ανακαλύψεις τού Ράιχ, όταν έγινε καγκελάριος τής Δυτικής Γερμανίας.

Όπως πιθανώς και το έργο των βιοφυσικών και μοριακών βιολόγων Paulo Correa and Alexandra Correa επανέλαβαν και επιβεβαίωσαν τα ευρήματά του σε σχέση με το συσσωρευτή οργόνης.[223]

Ο πανεπιστημιακός καθηγητής φιλοσοφίας Άλαν Σόμπλ (Alan Soble), αν και δεν γνωρίζει το πλήθος των καταπληκτικών ανακαλύψεών του τον αναφέρει μεταξύ εκείνων που επηρέασαν την ερωτική φιλοσοφία δίπλα στο Σαρτρ, τη Σιμόν ντε Μποβουάρ, τον Μαρκούζε και άλλων μελών τής Σχολής τής Φρανκφούρτης,[224] ενώ αμέτρητοι άλλοι έχουν ασχοληθεί με τις ανακαλύψεις του όπως για παράδειγμα υποδεικνύει το βιβλίο «Jung & Reich», τού Hohn Conger.

«Μόνο εσύ μπορείς να απελευθερώσεις τον εαυτό σου».
Σκίτσο από το «Άκου ανθρωπάκο!» τού διάσημου στις ΗΠΑ σκιτσογράφου, λογοτέχνη και γλύπτη Γουίλιαμ Στέιγκ, ο οποίος εκτιμούσε απεριόριστα το έργο τού Ράιχ, ενώ για την οργονομία δήλωνε πως του άλλαξε και του έσωσε τη ζωή.

Στο κλασικό έργο 700 σελίδων «Textbook of Biological Pshychiatry» γραμμένο από ειδικούς των πανεπιστημίων Stanford των ΗΠΑ και Humboldt τής Γερμανίας, αναγνωρίζεται χωρίς περιστροφές το γεγονός ότι «*...ο ορισμός και η αγωγή των διαταραχών τής προσωπικότητας βρίσκεται ιστορικά κάτω από την ψυχοδυναμική θεωρία τού Βίλχελμ Ράιχ*»,[225] χωρίς αυτό να απαλλάσσει τους συγγραφείς αυτού τού κολοσσιαίου έργου από την σαφή και τεράστια άγνοιά τους, η οποία αναδεικνύεται καθώς υποστηρίζουν για ένα χώρο που δεν τον έχουν μελετήσει, ότι «*...ίσως η ραϊχική άποψη τής λιμπιντικής "οργονοενέργειας" και το επακόλουθό της "κουτί οργόνης" μπορούν να αναγνωρισθούν ως συμβολισμοί τής εποχής τού Βίλχελμ Ράιχ τού οποίου η διανοητική κατάσταση αμφισβητήθηκε στο τέλος τής ζωής του, όταν κατηγορήθηκε για ψεύτικους ισχυρισμούς καταδικάστηκε και πέθανε στη φυλακή*»....

(223) "The thermal anomaly in ORACs and the Reich-Einstein experiment: implications for blackbody theory", by Correa, P & Correa, A (1998, 2001) Akronos Publishing, Concord, ON, Canada, ABRI monograph AS2-05.
"The reproducible thermal anomaly of the Reich-Einstein experiment under limit conditions", by Correa PN & Correa AN (2001) Infinite Energy, 37:12.

(224) "A History of Erotic Philosophy", by Alan G. Soble, PhD. - http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2330060

(225) "TEXTBOOK OF BIOLOGICAL PSYCHIATRY" Edited By Jaak Panksepp, Ph.D. J. P. Scott Center for Neuroscience, Mind and Behavior, Department of Psychology, Bowling Green State University, Bowling Green, Ohio and Falk Center for Molecular Therapeutics, Department of Biomedical Engineering, Northwestern University, Evanstan, Illinois and Adjunct Professor of Psychiatry, Medical College of Ohio, Toledo, (on pages 11, 145) - http://social.stoa.usp.br/articles/0016/2390/TextBook_Of_Biological_Psychiatry_-_Jaak_Panksepp_2004_.pdf

*«**Αφιερωμένο στον Δόκτορα Ράιχ**», γράφει το εξώφυλλο τού άλμπουμ με τίτλο «Zorgones», που δημιούργησε μπάντα φοιτητών στη διάρκεια τής εξέγερσης τού Μάη το '68 στη Γαλλία.*
Ο Ράιχ υπήρξε ο μόνος επιστήμονας το έργο τού οποίου έδωσε έμπνευση για να υπάξει καλλιτεχνική δημιουργία τον Μάη τού 1968![1]

(1) «Herr Doktor Reich» by Zorgones - http://rateyourmusic.com/artist/zorgones

Ο γιατρός Μισέλ Οντάν, ο οποίος έχει γράψει και αλλάξει την ιστορία με το κίνημα τού φυσικού τοκετού από το νοσοκομείο Πιτιβιέ τής Γαλλίας, έχει δηλώσει ότι «*Η δολοφονία τού Χριστού*» *είναι το καλύτερο βιβλίο που έχει γραφτεί τον 20ό αιώνα*». Τον 21ο αιώνα αφιέρωσε στον Ράιχ το έξοχο βιβλίο του «The Functions of the Orgasms».[226]

Η κοινωνικοπολιτική αξία των ανακαλύψεών του γίνεται φανερή και από το γεγονός ότι παρακολουθούσε στενά τα έργα του το σοβιετικό καθεστώς, ενώ το Στέιτ Ντιπάρτμεντ αγόρασε 60 τόμους από το βιβλίο του «Η ανάλυση τού χαρακτήρα» και δεκαπέντε τόμους από το βιβλίο του «Η μαζική ψυχολογία του φασισμού» για την ενημέρωση των διπλωματών του!..

Το ίδιο βιβλίο είχε επιλέξει ο εκλιπών πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου ως μάθημα δεύτερης επιλογής των φοιτητών του όταν δίδασκε οικονομικά σε πανεπιστήμιο των ΗΠΑ![227]

Η σκέψη τού Ράιχ επηρέασε δραστικά τη μεγαλύτερη και σημαντικότερη κοινωνική εξέγερση τού 20ού αιώνα, τον Μάη τού '68, όπου η σπίθα που την άναψε ήταν οι (διαστρεβλωμένες ακόμα μια φορά) απόψεις του για τη σεξουαλική απελευθέρωση τής κοινωνίας και η κριτική του για την ανεγκέφαλη, αυταρχική έως φασιστική δομή τής εξουσίας.

Η καπήλευση τής ιστορίας από οργανωμένα πολιτικά συμφέροντα έχει σκεπάσει την ιστορική αλήθεια για τον κινητήριο μοχλό αυτής τής εξέγερσης, που δεν ήταν άλλος παρά οι ανακαλύψεις τού Βίλχελμ Ράιχ. Η πρώτη σπίθα ήταν τα σεξουαλικά δικαιώματα των φοιτητών. Αυτή ήταν η αρχική διαμαρτυρία πυ έδωσε το έναυσμα για να ξεκινήσουν οι διαδηλώσεις και στη συνέχεια η εξέγερση των φοιτητών, μαθητών και η γενική απεργία μεγάλου αριθμού πολιτών για να ξεσπάσει τελικά πολιτική και κοινωνική

(226) "The Functions of the Orgasms", by Michel Odent, Pinter and Martin, 2009. (on page 2).
(227) Σ.τ.Χ.Μ.: Πρόκειται για έρευνά μου την οποία θα δημοσιεύσω σύντομα.

κρίση, με σκιές επανάστασης, ένα γεγονός που οδήγησε στη διάλυση της Γαλλικής Εθνοσυνέλευσης και την προκήρυξη εκλογών από τον Σαρλ Ντε Γκολ.

Η σαφής ένδειξη ότι αυτή η κοινωνική εξέγερση είχε τη ρίζα της στα σεξουαλικά δικαιώματα των φοιτητών φάνηκε μετά 8 μήνες, όταν υπήρξε νέα εξέγερση φοιτητών τον Ιανουάριο τού 1969 στη Γερμανία. Οι φοιτητές κατέλαβαν τις σχολές τους σε 3 μεγάλες γερμανικές πόλεις Βερολίνο, Αμβούργο και Ντίσελντορφ ζητώντας αναθεώρηση και «απελευθέρωση» τής εκπαιδευτικής πολιτικής. Ειδικά στο Αμβούργο οι φοιτητές ψυχολογίας έδωσαν στη σχολή τους το όνομα τού Βίλχελμ Ράιχ για να δείξουν με σαφέστερο τρόπο το είδος των αιτημάτων τους!..[228]

STUDENTS PROTEST IN 3 GERMAN CITIES

Special to The New York Times

BONN, Jan. 30 — Student unrest flared anew in three major German cities today.

In Hamburg 200 psychology students occupied their departmental building last night, renamed it after the Marxist sex scholar Wilhelm Reich, and used it all day today for a series of panel discussions on university reform.

The rebellious students described the seized building in leaflets as Hamburg University's "first liberated institute."

In Düsseldorf, state capital of North Rhine-Westphalia, 40 students of Cologne's Theatrical Arts Institute staged a sit-in before Minister of Culture Fritz Holthoff's ninth-floor office. They were evicted

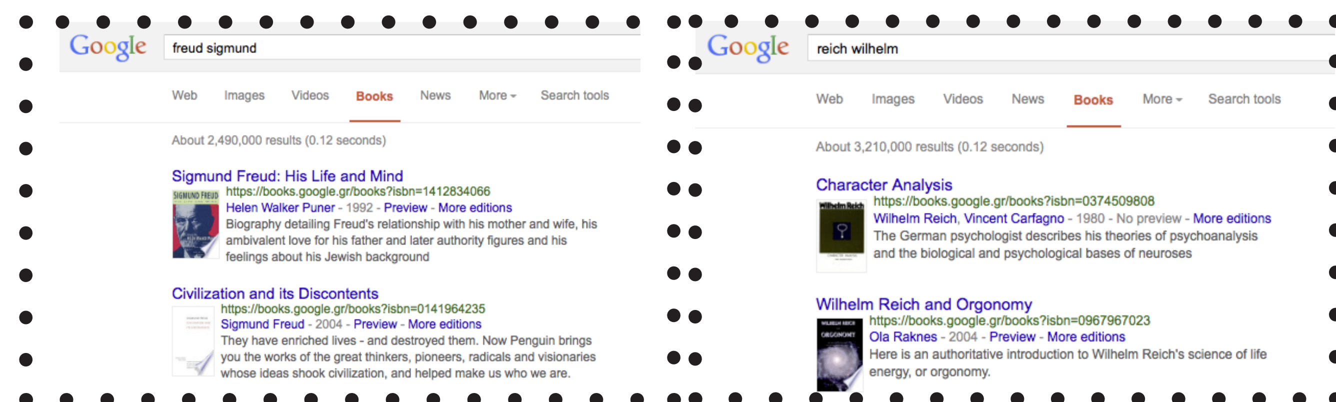
In West Berlin the police occupied the Free University's English Institute to prevent a take-over by students. The institute was closed last Thursday after students had broken into the building

The New York Times
Published: January 31, 1969
Copyright © The New York Times

Ο Ράιχ υπήρξε εξάλλου ο μόνος επιστήμονας κατά την εξέγερση τού Μάη το '68, στο όνομα τού οποίου αναδύθηκε καλλιτεχνική δημιουργία. Η θερμή σχέση των Γάλλων φοιτητών με τις ιδέες τού Ράιχ εκφράστηκε με τραγούδι αφιερωμένο σε αυτόν.[229]

Είναι επίσης γνωστό ότι φοιτήτριες και φοιτητές στο Παρίσι και το Βερολίνο πετούσαν στους αστυνομικούς βιβλία του, όπως το «Άκου ανθρωπάκο!» τη «Σεξουαλική Επανάσταση» και τη «Μαζική ψυχολογία τού φασισμού».[230]

[231]Είναι αμέτρητοι οι Έλληνες και ξένοι τους οποίους θα μπορούσα να παραθέσω εδώ,

οι οποίοι εκτιμούν το έργο τού Ράιχ, όπως ο συγγραφέας Χρόνης Μίσιος,[232][233] και η πανεπιστημιακή καθηγήτρια Πέπη Ρηγοπούλου. Ως φοιτήτρια υπέστη συντριπτικό κάταγμα στα πόδια από την εισβολή των τεθωρακισμένων τής χούντας στο Πολυτεχνείο.

Θαυμαστής τού ραϊχικού έργου ήταν και ο Βασίλης Ραφαηλίδης, διανοούμενος σπά-

(228) STUDENTS PROTEST IN 3 GERMAN CITIES - Special to The New York Times, January 31, 1969,

(229) «Herr Doktor Reich» by Zorgones - http://rateyourmusic.com/artist/zorgones

(230) "Freudo-Marxism" - http://en.wikipedia.org/wiki/Freudo-Marxism

(231) Wilhelm Reich— The Psychoanalyst as Revolutionary, by DAVID ELKINDAPRIL 18, 1971 - http://www.nytimes.com/1971/04/18/archives/wilhelm-reich-the-psychoanalyst-as-revolutionary-wilhelm-reich.html

(232) "Είμαστε όμηροι μουλάδων και ράμπο", συνέντευξη στον Γιώργο Βιδάλη "Ελευθεροτυπία" 1/10/2001.

(233) https://chronismissios.wordpress.com

νιας ποιότητας.[234]

Βλέπουμε επίσης στη λίστα 60 Ελλήνων συγγραφέων να κατατάσσουν μεταξύ των 100 σημαντικότερων βιβλίων τη «Μαζική ψυχολογία τού φασισμού».[235]

Την πολύ μεγάλη επιρροή τού ραϊχικού έργου μπορούμε να τη διαπιστώσουμε χρησιμοποιώντας τη μηχανή αναζήτησης τής Google. Βρίσκοντας τη μπάρα αναζήτησης με την ένδειξη **http://books.google.com/** και στη συνέχεια γράφοντας **Reich Wilhelm** έχουμε περίπου 3.200.000 αποτελέσματα! Είναι παραπομπές τόσο σε βιβλία τού Ράιχ, όσο και σε βιβλία για τον Ράιχ και αναφορές από συγγραφείς κάθε είδους, που έκριναν σκόπιμο να σχολιάσουν το έργο του.

Πρόκειται για έναν απίστευτο αριθμό εάν σκεφτούμε ότι γράφοντας **Freud Sigmund η** μηχανή αναζήτησης δίνει περίπου 2.200.000 αποτελέσματα, δηλαδή **ένα εκατομμύριο λιγότερες αναφορές!**

Φυσικά είναι αμέτρητοι οι στενοκέφαλοι θαυμαστές - συκοφάντες, ή διανοούμενοι με σχεδόν πλήρη άγνοια για το έργο του, όπως ο πανεπιστημιακός Ρόμπινσον (Paul Robinson), ο οποίος δηλώνει αρχικά και σωστά, ότι είναι πολύ σημαντική η συμβολή τού Ράιχ στα αρχικά στάδια τής ψυχανάλυσης.[236]

Ο καθηγητής αν και διέθετε κύρος και γνώσεις δεν κατανόησε ή μάλλον δεν μελέτησε ούτε κατ΄ ελάχιστο το έργο τού Ράιχ. Αναμάσησε το ψυχωτικό μάντρα των πρακτόρων τού Στάλιν, των φανατικών κομματικών στελεχών, των συνοδοιπόρων, των ταλιμπάν τής χριστιανικής θρησκείας και των μεγάλων οικονομικών και επαγγελματικών συμφερόντων, ότι οι ανακαλύψεις του για την οργόνη και τα βιόντα ήταν παραφροσύνη. Βασίστηκε στη γραμμή τής Μόσχας, όπως έκαναν όλοι οι σταλινικοί και οι πειθήνιοι ακολουθητές και πιθανώς πίστεψε το **γελοίο και ψευδές πόρισμα** τής FDA, το οποίο εξετάζεται αναλυτικά σε αυτό το βιβλίο σε ξεχωριστό κεφάλαιο.

Εκτίμηση για τον Ράιχ, κυρίως για το αρχικό έργο του, έτρεφαν μερικοί από τους κυριότερους εκπροσώπους τής φροϊδικής αριστεράς, όπως ο ανθρωπολόγος και ψυχαναλυτής Ροχάιμ και ο φιλόσοφος Μαρκούζε.[237]

Εντυπωσιακά θετικός για τον Ράιχ ήταν και ο ιδιοφυής συγγραφέας Άρθουρ Κέσλερ, ειδικά για τη δουλειά του σχετικά με το κίνημα σεξ-πολ και τις ανακαλύψεις του για τη λειτουργία τού οργασμού.[238]

Το κατοπινό έργο και οι ανακαλύψεις του συκοφαντήθηκαν ασύστολα από τη Μόσχα και τους δορυφόρους της όπως αναφέρεται διεξοδικά σε ξεχωριστά κεφάλαια αυτού τού βιβλίου, αν και το καθεστώς παρακολουθούσε συστηματικά οτιδήποτε έγραφε. Για παράδειγμα το σοβιετικό πρακτορείο ειδήσεων «Tass» αγόρασε το βιβλίο του «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού»,[239] ενώ η ρώσικη πρεσβεία είχε γίνει συνδρομήτρια τής

(234)μ6ο – Πώς διαδίδεται η γνώση (τής άγνοιας) για το έργο τού Ράιχ - https://yperthesi.wordpress.com/2014/01/24/6ο-πώς-διαδίδεται-η-γνώση-τής-άγνοιας-γ/

(235) https://sofistis.wordpress.com/2008/12/29/291208/

(236) Book Review of Paul Robinson's The Freudian Left - http://www.rankandfiler.net/freudian-left/

(237) «The Freudian Left: Wilhelm Reich, Geza Roheim, Herbert Marcuse», by Paul Robinson. 1990.

(238) «The God that Failed», by Andre Gide, Richard Wright, Ignasio Silone, Stephen Spender, Arthur Koestler, Louis Fischer. 1963 (σελ. 43).

(239) «American Odyssey - Letters abd Journals - 1940-1947», by Wilhelm Reich. Farrar, Straus nad Giroux, New York, 1999 (on page 355).

οργονομικής βιβλιογραφίας...[240]

Με γελοία συκοφαντία προσπάθησε και σε μεγάλο βαθμό το κατόρθωσε να μειώσει το έργο τού Ράιχ, ένας μαθηματικός αφιερωμένος ψυχή τε και σώματι στην εξόντωση τού Ράιχ, ο Γκάρντνερ (Martin Gardner), ο οποίος αν και δεν επανέλαβε κανένα πείραμα τού Ράιχ προσπάθησε με απίθανους συλλογισμούς να αιτιολογήσει τις ασυναρτησίες του, χωρίς βεβαίως (και αυτός) να παραλείπει να αποδώσει την κατάλληλη αξιολόγηση στον Ράιχ δηλώνοντας ότι οι ανακαλύψεις του στην πρώιμη περίοδό του είναι νέες, εντυπωσιακές και έχουν ήδη ενσωματωθεί στο σώμα τής επικρατούσας γνώσης![241][242]

Το ίδιο έκανε και ο κομουνιστής ψυχίατρος Ράικροφτ (Charls Rycroft), φανατικός εχθρός τού Ράιχ, αποδεχόμενος τη σημαντική συμβολή του στα αρχικά στάδια τής ψυχανάλυσης, ακριβώς όπως ήταν η γραμμή τής Μόσχας.

Είναι ενδιαφέρον το γεγονός και ταυτόχρονα ενδεικτικό των υπόγειων στόχων τής επιστημονικής κριτικής, ότι ένας επιστήμονας, όπως ο Ράικροφτ, ο οποίος κυριάρχησε για 30 χρόνια στην ψυχαναλυτική σκηνή τής Βρετανίας, αποφάσισε να αφιερώσει τεράστιο χρόνο και κόπο στοχεύοντας στη γελοιοποίηση τού Ράιχ, φροντίζοντας να τον υμνήσει ταυτόχρονα για να δείξει αντικειμενικός. Προσπάθησε να γράψει ένα βιβλίο με αυτό τον... ευγενή συκοφαντικό στόχο έχοντας ωστόσο την αρτιότερη (αλλά όχι την αντικειμενικότερη ιστορική) τεκμηρίωση.

Ο Ράικροφτ δηλώνει ότι ο Ράιχ ήταν μέλος τού Κ.Κ. Αυστρίας, αγνοώντας ότι δεν ήταν(!) όπως αγνοεί πολλά άλλα και παρερμηνεύει περισσότερα. Το σημαδιακό με αυτόν ήταν το γεγονός που αποκαλύφθηκε αργότερα, ότι αρκετοί από τους «γνωστούς» του ήταν κατάσκοποι τής Μόσχας, ένας δε εξ αυτών ήταν ο περιβόητος Μπλαντ (Antony Blunt). Το ενδιαφέρον στην ιστορία μας είναι ότι ο Μπλαντ έγινε πράκτορας τής Μόσχας αφού πρώτα επισκέφτηκε την Ρωσία το 1933, την ίδια εποχή που την επισκέφθηκε ο Ράικροφτ μαζί με τον Μπλαντ...

Ο Μπλαντ στρατολογήθηκε το 1934 από την NKVD την περιβόητη μυστική αστυνομία τού Στάλιν, η οποία διατηρούσε στις λίστες θανάτου με τους τροτσκιστές, το όνομα

---

(240) WILHELM REICH BIOGRAPHICAL MATERIAL - History of the Discovery of the Life Energy - Documentary Supplement No. 2. A-XII-EP - THE RED THREAD OF A CONSPIRACY. ORGONE INSTITUTE PRESS, 1955.

(241) «Fads and Fallacies in the Name of Science», by Martin Gardner Dover Publications, 1952, (σελ. 251).

(242) Σ.τ.Χ.Μ.: Ο Γκάρντνερ εκτός από το σχετικό βιβλίο του, δημοσίευσε μια σειρά άρθρων εναντίον τού Ράιχ. Είναι ενδιαφέρον το μέρος εκείνο τής απάντησης τού Τζέιμς Ντεμέο με το οποίο σχολιάζει τη δυσφημιστικη προσπάθεια τού Γκάρντνερ. Ο τελευταίος μεταξύ άλλων απιθανοτήτων δηλώνει ότι τα φαινόμενα οργόνης δεν έχουν γίνει αντιληπτά από κανέναν άλλο εκτός εκείνων που ανήκουν στο χώρο τής οργονομίας.
"....Several years ago I produced a detailed Bibliography on Orgone Biophysics,(4) which covered the period of research from 1934 to 1986. It contains over 400 separate citations by more than 100 different authors, most of whom possessed the M.D. or Ph.D. degree. Besides my own thesis and doctoral dissertation,(5) which were presented to and accepted by a group of respected scholars at the University of Kansas, I have listed in this Bibliography 17 other theses and dissertations which drew heavily from Reich's works, confirming various aspects of his bioenergetic formulations. There are 38 indexed citations in the Bibliography covering Reich's bion and biogenesis experiments, including Professor du Teil's 1938 confirming presentation on the bions to the French Academy of Sciences. The Bibliography also contains more than 80 indexed citations on the electroscopical, thermical, and biological effects of the orgone energy accumulator. This includes some 22 studies on plant-growth responses, and 6 on cancer retardation or wound-healing in laboratory mice. Another 12 citations discuss or evaluate the Reich bioenergetic blood test. More than 50 citations focus on cloudbusting, with 20 or so papers discussing methods for direct visual observation of the atmospheric orgone. Of particular note is the most recent German dissertation on «The Psycho-Physiological Effects of the Reich Orgone Accumulator»,(6) which was a double-blind, controlled study, confirming many details of Reich's original assertions on the parasympathetic stimulation of concentrated orgone energy on the body, and the weather-dependent pulsation of the orgone in the accumulator". - "Response to Martin Gardner", by James DeMeo - http://www.orgonelab.org/gardner.htm

τού Βίλχελμ Ράιχ. Η δράση του Μπλαντ αποκαλύφθηκε επί Θάτσερ. Ο Ράικροφτ παρακολουθείτο συστηματικά, ακόμα και μετά την αποχώρησή του από το Κ.Κ. Βρετανίας, ωστόσο δεν βρέθηκε κάτι σε βάρος του.(243) Η μεγάλη δαπάνη ενέργειας που αφιέρωσε για να γράψει ένα βιβλίο εναντίον τού Ράιχ, ίσως εξηγείται με τις ως άνω διασυνδέσεις του... Για παράδειγμα ο Ράικορφτ υπήρξε επίσης στενός φίλος και με άλλους πρακτορες τής Μόσχας, όπως τον Στρέιτ, στο περιοδικό τού οποίου δημοσιεύτηκε το βιτριολικό άρθρο τής Μπρέιντι σε βάρος τού Ράιχ

Στο βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας εξετάζονται συστηματικά οι ανακαλύψεις και τα γραπτά τού Ράιχ για να γίνει εύκολα κατανοητό ότι υφίσταται ένα σαφές γεγονός: Όχι μόνο υπήρξε και συνεχίζει να υπάρχει μια τεράστια διαστρέβλωση των ανακαλύψεών του και συστηματική συκοφαντία του, αλλά και ότι υφίσταται μια συνεκτική κόκκινη κλωστή που ενώνει τις ανακαλύψεις του, (το ενοποιημένο σχέδιο τής νοημοσύνης του), κάτι που είναι ανίκανος να κατανοήσει ένας μάλλον ψευτοδιανοούμενος, ο Ευγένιος Αρανίτσης,(244) όπως και πάμπολλοι άλλοι.

Αυτή η ενοποιημένη νοημοσύνη ξετυλίγεται από τα πρώτα ψυχαναλυτικά κείμενα, διαπερνά τις ανακαλύψεις του για τη σύνδεση ψυχικών παθήσεων και σεξουαλικότητας, πάει βαθιά στην ανάλυση τού χαρακτήρα, αναλύει στη ρίζα του το φαινόμενο τού φασισμού, το ανακλαστικό τού οργασμού, τη σεξουαλική οικονομία, τη χαρακτηρολογική και σωματική θωράκιση, την κοινωνική ψυχοπαθολογία τού μικρού ανθρωπάκου και τής συγκινησιακής πανούκλας φθάνοντας με την οργονοβιοφυσική στην κολοσσιαία ανακάλυψή του, τον κινητήρα οργόνης.

Ο Ράιχ όχι μόνο δεν ξεχάστηκε, παρά το γεγονός ότι παρανοήθηκε, συκοφαντήθηκε, γελοιοποιήθηκε (όπως προσπάθησαν να τον γελοιοποιήσουν και προσπαθούν σήμερα πολλοί να το κάνουν) και τελικά ίσως δολοφονήθηκε, αλλά εξακολουθεί να εμπνέει, να διδάσκεται το έργο του(245) και να αναφέρεται από στοχαστές και επιστήμονες.

Ένα σκληρό και άγνωστο κείμενο γραμμένο το 1968 από τον αντιψυχίατρο Ρόναλντ Λενγκ(246) για τον Ράιχ, ρίχνει περισσότερο φως στην κατάσταση:

«Ασχέτως εάν κάποιος διαφωνεί ή συμφωνεί με τις θεωρίες και τη θεραπευτική μέθοδο τού Ράιχ, είναι οριστικό το συμπέρασμα ότι ήταν εξαιρετικός κλινικός θεραπευτής με ασυνήθιστα μεγάλο εύρος επιρροής.

Η οπτική του για τη θεραπεία σχιζοφρενών και σχιζοειδών διαφώτισε με διάφορους τρόπους οποιονδήποτε ασχολήθηκε με αυτό το ζήτημα.

*Κατανόησε όσο ελάχιστοι το βούρκο στον οποίο κολυμπάμε - οι υστερικοί, οι ψυχαναγκαστικοί, οι έχοντες ψυχοσωματικά προβλήματα και βεβαίως οι **homo normalis.***

*Παρά τα επιτεύγματά του όσο κι αν ψάξει κάποιος σε εκατοντάδες περιοδικά τής Βασιλικής Ιατρικής Εταιρείας τής Βρετανίας δεν θα βρει κάποια αναφορά στο όνομά του. Γιατί δεν αναφέρεται **ποτέ**;*

Επειδή πρόσβαλε σχεδόν θανάσιμα το ναρκισσισμό μας. Ο Φρόιντ ήταν ήπιος. Ο Ράιχ

(243) "Analyst of the Imagination: The Life and Work of Charles Rycroft", edited by Jenny Pearson, Karnak books, 2004, (on page 18).

(244) «Βίλχελμ Ράιχ: Τα βιβλία των ονείρων» τού Ευγένιου Αρανίτση.

(245) http://www.orgonomy.org/college.html

(246) R. D. Laing - http://en.wikipedia.org/wiki/R._D._Laing

υπήρξε καυτός. Μας είπε ότι ο homo normalis είναι ένα είδος φούσκας, μερικές φορές άδειας και άλλες φορές καθηλωμένης από τις συστολές της, γεμάτη με νοσταλγία αλλά και με τρόμο μήπως διαρραγεί, είτε από εξωτερική διείσδυση, είτε με έκρηξη εκ τω έσω, επειδή είναι έντρομος να ζήσει ελεύθερα, να αγαπήσει δηλαδή. Διακατέχεται από παρανοϊκό φόβο ότι θα καταστραφεί, ενώ την ίδια στιγμή είναι έτοιμος και αδιάφορος εάν θα πεθάνει, αλλά και ψυχρός εκτελεστής έτοιμος να καταστρέψει αυτό που φοβάται.

Φοβάται τα πάντα, κυρίως όμως τον εαυτό του. Καταδιώκει με ιερό μένος τους διώκτες του επειδή νομίζει ότι είναι έξω από τον εαυτό του, έχοντας μετατρέψει την εσωτερική του φύση σε εξωτερική, αγνοώντας ότι οι διώκτες του δεν είναι τίποτα άλλο παρά η προβολή τού διαβόλου που βρίσκεται μέσα του....»